Milliyet

ÇOCUK

ÖZEL SAYI

KASIM 1982 ● 75 LİRA

Şimşek Santrfor

BAŞTANBAŞA RENKLİ

HEYECANLI HİKÂYELER

VE

BİLMECE BULMACA SAYFALARI

YUVA, ANA ve İLKOKUL ÖĞRETMENLERİ!

ÖĞRENCİLERİNİZİ BAŞARIYA HAZIRLAYAN TEK DERGİ

Milliyet

KARDEŞ

Öğretmen ve
Eğitim Uzmanlarınca hazırlanan

Hayat Bilgisi Üniteleri için şiirler ■ Hikâyeler ■ Masallar
Okuma Parçaları ■ Oyunlar ■ El Becerileri ■ Boyama Sayfaları

Baştan başa 4 renkli. Bristol karton kapaklı.
I. Hamur beyaz kâğıda ofset baskılı

HER SAYIDA: 2 mini kitap / 2 mini poster

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI, TALİM TERBİYE DAİRESİ BAŞKANLIĞI'nca 25.10.1982 gün ve 2124 sayılı TEBLİĞLER DERGİSİ'NDE İLKOKUL ÖĞRENCİLERİNE TAVSİYE EDİLMİŞTİR.

DİKKAT ▷ Toplu alışlarda okullara İNDİRİM YAPILIR.
I. Sayıdan başlayarak İNDİRİMLİ TAM TAKIM ÖDEMELİ GÖNDERİLİR.

Genel Dağıtımı: MİLLİYET YAYINLARI A.Ş. Cağaloğlu-İstanbul

MİLYONLARIN İZLEDİĞİ SPOR:

FUTBOL

FUTBOL, dünyada olduğu gibi ülkemizde de çok sevilen bir spordur. Gerek kurallarının basitliği, gerekse olağanüstü kişisel beceri getirmemesi, yirmiliki kişi ve bir topla oynanan bu oyunu, dünyanın belki de en popüler sporu haline sokmuştur.

Futbol, ondokuzuncu yüzyılın sonlarında anavatanı olan **İngiltere**'den dışarı çıkmış ve **Avrupa** ile **Güney Amerika**'da da oynanmaya başlamıştır. 1820 yılında Belçika'nın Anvers kentinde toplanan bir toplantıda **Jules Rimet**'in öncülüğünde, bir **"Dünya Kupası"** düzenleme düşüncesi de kabul edilmiştir.

Futbol, bugün için dünyanın en yaygın sporlarından biri oluşunu, biraz da, basın-yayın organlarına borçludur. Dünyanın çeşitli ülkelerinde yayımlanan gazete ve dergiler, kulüplerin çıkardıkları "özel" bültenler, bu spora olan dünya çapındaki ilgiyi kuşkusuz artırmıştır.

"Milliyet Çocuk Dergisi ÖZEL SAYI"sının elinizdeki Kasım sayısında okuyacağınız "Şimşek Santrfor" da işte bu tip çizgi-romanlar arasında, en başarılı sayılanların başlarında gelmektedir. Daha önce de kardeş dergi, **"Milliyet ÇOCUK"**-ta yayımlanmış olan **Şimşek Santrfor**, okurlarımızdan gelen istek üzerine, yeniden (bu kez tam serüven olarak) yayımlanmaktadır.

BU arada, önemli bir haberi sizlere üzülerek verelim: Gitgide artan kâğıt fiyatları ve baskı giderlerinin yüksekliği, bizi hiç istemememize karşın, fiyatımızı 25 lira artırmak zorunda bıraktı. Günlük gazetelerin büyük bir bölümünün 30 liraya satıldığı, bir bölümünün de fiyatlarını 30 liraya çıkarma hazırlığı içinde olduğu bir ortamda, okurlarımızın bu artışı hoşgörüyle karşılayacağına inanıyoruz.

Esenlik dileklerimizle...

Milliyet ÇOCUK ÖZEL SAYI

Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına
Sahibi: **AYDIN DOĞAN**

•

Genel Müdür: **YEKTA OKUR**

•

Yayın Yönetmeni: **TARIK DURSUN K.**

•

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:
MEHMET İLKORUR

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi - Türbedar Sokak No: 8/4 Cağaloğlu - İSTANBUL
Milliyet Yayın A.Ş. tarafından hazırlanmış, Milliyet Ofset Tesisleri'nde basılmıştır.
Türkiye'de Satış Fiyatı: 75.- TL. Kıbrıs'ta 90.- TL.
Yıl: 1 Sayı: 10

Göklerde Tehlike

Pilotlarla birlikte uçağa binecek adamın kimliğini kimse bilmiyordu...

ROCKFIST Rogan kendi koğuşunun kapısında durakladı, yanındaki iki arkadaşına uyarı dolu bakışlarla baktı. Curly Hooper de, Archie Steatham de, yüzbaşının söylediklerine karşı duydukları şaşkınlıktan kurtulmuş değillerdi.

Henüz ikinci Dünya Savaşı'nın başlangıç yıllarıydı. Üç arkadaş, İngiliz Kraliyet Hava Kuvvetlerinin ünlü "Özel Birlik" grubunda üyeydiler. Bu birlik, seçme pilot ve havacılardan kurulmuş olup, büyük önem taşıyan özel görevler yapmakla yükümlüydü.

"Unutmayın," dedi arkadaşlarına Rockfist. "Bizimle uçacak bu önemli adam hakkında kimseye tek kelime söylemek yok. Ne bu akşamki bombardımanda bizimle geleceği bilinmeli, ne de kim olduğu duyulmalı."

İkisi de başlarını salladılar.

Görevleri üçüne de daha yeni bildirilmişti. Çok önemli biri, bombardımanın ne biçim bir şey olduğunu yakından görüp öğrenmek istiyordu. Bu üç arkadaş, o kişiyi uçuracak uçağın kadrosunu oluşturacaklardı.

Yolcuları öylesine önemli biriydi ki, her hareketi bir sırdı. Adından söz etmek, Nazilere ipucu vermemek için şarttı. Onun bindiği uçağı düşürmek, onu öldürmek, çok büyük bir zafer olurdu çünkü düşmanlar için.

"Bu işi sağ salim bitirebilirsek çok sevineceğim," dedi Rockfist. "Kendi başımı tehlikeye sokmaktan korkuyor değilim ama, bir başkasının sorumluluğunu taşımak hoş değil. Hele de bu kadar önemli bir.nin. Bu uçuşta ona bir şey olursa, İngiltere için çok büyük bir felâket sayılır.

Curly kaşlarını çatarak, "Bizimle gelmesine izin vermeleri çılgınlık bence," dedi. "Mantıksız bir tehlike."

"Kendi direnmiş," diye karşılık verdi Rockfist. "Eğer savaşı kazanacaksak, nasıl savaşıldığını görmem, bilmem gerek, demiş."

Archie, "Yolcumuzun kimliğini saklamak kolay olmayacak," diye konuştu. "Her şey öyle saklı gizli tutulacak ki, önemli biriyle uçtuğumuzu herkes anlayacak. Bazıları kim olduğunu da tahmin edeceklerdir."

ROCKFIST, "Tahmin etmelerine engel olamayız," dedi. "Bize düşen, çenemizi kapalı tutmaktır. Tek kelime etmek yasak. Özellikle de Dizzy Dyall'ın yanında."

"Tanrı korusun! O taşkafa herkesle öyle içli dışlı ki, o duyduğu anda herkes duydu demektir!"

Dizzy Dyall, Rockfist'in odasını temizlemekle görevli olan erdi.

Rockfist kapıyı itip açtı.

Dizzy Dyall içerde çalışıyordu. Yüzünde hevesli bir sırıtmayla onlara döndü.

"Merhaba komutanım," dedi. "Sizden bir şey rica edebilir miyim?"

Rockfist sert bir sesle, "Yine kırk-sekiz saat izin isteyeceksen, cevabım hayır," dedi.

"Öyle bir şey isteyecek değilim, efendim. İmza defterimi alıp da uçuş sırasında önemli yolcunuza imzalatır mısınız diyecektim!" Yalvarıyordu âdeta.

Rockfist ona en keskin bakışlarıyla baktı.

"Sen o konuyu biliyorsun, ha?" dedi.

"Herkes biliyor," diye karşılık verdi Dizzy şaşırarak. "Ne zaman önemli bir yolcu taşınacak olsa hep aynı şey. Ek mesailer, özel tedbirler... Hemen belli oluyor."

"Ama adamın kim olduğunu bilmiyorsun. Belki sende zaten imzası olan biridir?"

Dizzy, "Bende imzası yok ve kim olduğunu da biliyorum," dedi.

Ve sonra da bir isim söyledi. Doğruydu. Büyük sır olarak saklanması gereken isim!

Rockfist beynindeki vurulmuşa dönmüştü. Felâketti bu. Başka kaç kişi biliyordu acaba?

"Nereden öğrendin?" diye sordu. Dizzy sırıttı.

"İnsanlar beni aptal sanıyor. Komutanın odasındaydım. Yüzbaşı Blantyre telefonda konuşurken ben var mıyım, yok muyum, hiç farketmez. Oradan duydum."

Rockfist homurdandı. Neler olduğunu anlıyordu. Zavallı Dizzy öyle işe yaramaz bir adamdı ki, insanlar onu, sanki yokmuş gibi görmezden gelmeye alışmışlardı. Rockfist de düşmüştü aynı hataya kaç kere.

"Kimseye bu önemli adamdan söz ettin mi?"

"Hiç kimseye!" diye yemin etti Dizzy. "Sandıkları kadar da aptal değilim."

"Eh, yine de söyleme, çünkü başına çok kötü şeyler gelir. Seni ya Londra Kulesine kapatırlar, ya da casus diye kurşuna dizerler!" dedi Rockfist.

Dizzy'yi savuşturduktan sonra dosdoğru Blantyre'ın odasına gitti.

"Dyall önemli konuğu biliyor efendim," dedi. "Telefon mesajı geldiğinde buradaymış anladığıma göre."

"Ulu Tanrım! Öyle miymiş? Hiç farketmemiştim onu! Ama Dyall'ı kim farkeder ki! Korkunç bir şey bu! Planı iptal etmemiz gerek."

"Artık çok geç, efendim," dedi Rockfist. "Yarım saate kadar havalanıyoruz."

"Ama Dyall ağzından kaçırmışsa..."

"Yapmamıştır efendim. Şansımız varmış. Bu işi sır olarak saklamak istiyor, çünkü büyük adamın imzası yalnız kendisinde bulunsun istiyor."

Blantyre'ın gözleri parladı. "İmza mı?" derken boğulacak gibi oldu. "Bak şu salağa! Bir denesin de görsün. Onu hücreye o kadar çabuk kapatırım ki ayaklarını yere değdirmeye fırsat bulamaz."

Rockfist pencereden piste doğru baktı. Hava kararmaya başlamıştı.

"Harekete geçme zamanı yaklaşıyor, efendim," dedi.

Birden alacakaranlığın içinde büyük, siyah bir otomobil belirdi, kapıdaki nöbetçilerin arasından geçti ve pist üzerinde ilerlemeye başladı. Araba durduğunda içinden uzun boylu iki kişi indiler. Yüzleri pek belli olmuyordu. Ama üçüncüsü indiğinde, Rockfist onun önemli konuk olduğunu hemen tanıdı. Kısa boyu, yuvarlak, şişman gövdesi, ağzındaki kocaman purosuyla, başka kim olabilirdi? Uzun adamlardan biri de, her yere onunla giden koruyucusu olmalıydı.

"Geldi efendim," dedi Rockfist gergin bir sesle.

Derken daha küçük bir otomobil pist üzerinden komutanlığa yaklaştı, içinden çıkan subay odaya girip Blantyre'a çaresiz bakışlarla baktı.

"Yolcumuz bombayı görmek istiyor, efendim," dedi. "Ayrıca da pilota haber vermemizi söyledi, bombayı atma düğmesine kendisi basmak istiyormuş. İzin verilmesini beklediğini bildiriyor."

ROCKFIST'le Blantyre bakıştılar. Tehlikeyi azaltmak için uçuşu yanlarına bomba almaksızın gerçekleştirmeye karar vermişlerdi. Daha önce de önemli adam uçurduklarında hep böyle yaparlardı. Oysa bu seferki konuğa bunu yutturamayacaklardı besbelli.

Blantyre suratını asarak, "Anlaşıldı," dedi. "Doğru dürüst uçacaksınız ve yanınıza da bomba alacaksınız demektir."

Rockfist, "Bombamız da herhalde buradaki bombaların en büyüğü olmalı, yoksa konuğumuzun canı sıkılacak," diye ekledi.

Az sonra uçak havalanmış, karanlık gökyüzüne tırmanıyor, bombardıman filosuna katılmak üzere onların yolunu gözlüyordu. Onlar da ortaya çıkınca, hep birlikte Kuzey Denizi'ne doğru yola koyuldular. Bugün bir denizaltı üssünü bombalayacaklardı.

Onlar ikinci grup uçaklarla birlikte orsaya vardıklarında, saldırı çoktan başlamıştı. Aşağıda alevler görünmekteydi. Her yanda projektör ışınları dolaşıyordu. Uçaksavar mermileri patlayıp durmaktaydı. Rockfist çok yükseklerde tur atıp duruyor, yolcusunu tehlikeden korumak için elinden geleni yapmaya kararlı görünüyordu.

Derken enterkomda sabırsız bir sesin kendisine seslendiğini duydu:

"Bay Pilot; daha ne kadar stratosfer'de dolaşacağız böyle? Olup biteni hiç göremiyorum. Yaklaşmak istiyorum. Hem de çok. Alçalt bizi biraz."

Rockfist dişlerini gıcırdattı. Emre karşı gelecek değildi ya! Uçağın burnunu aşağıya doğrulttu, projektör ışınlarının arasına daldılar. Ve de tabii çevrelerinde çatapat gibi patlayan mermilerin arasına.

Birden uçağın üzerinde kör edici bir ışık dolaştı. Rockfist'in gözleri kamaştı, hiçbir şey göremez oldu. Düşman projektörü yakalamıştı onları. Nazilerin gözü önünde, kabak gibi ortadaydılar artık!

Rockfist uçağı ânî hareketlerle yukarı, sağa, sola yönelttip ışıkları kurtulmaya çalıştı ama ışık peşlerini bırakmıyordu. Birden uçak fena halde sarsıldı ve titredi.

Arkada gözcü oturmakta olan Curly, "Peşimizde bir Nazi uçağı var!" diye haykırdı.

Curly peşlerindeki düşmana ateş açtığında gürültü dayanılır gibi değildi. Her yanlarında mermiler uçuşuyordu. Onların uçağı yırtarcasına gövdeye gömüldüğünü ilk Rockfist duydu.

Uçağı birden çevirerek yükseltti, hemen sonra burnunu aşağıya verip düşer gibi inişe geçti. Projektör bu sefer onlardan ayrılmıştı. Artık ışıkta değildiler.

Rockfist gözlerini tavana doğru devirdi, ellerini umutsuz bir hareketle yukarı fırlattı. "Amma gece!" dedi. "Söyleyin ona, bombamızı atmak üzere iniyoruz, ama ben söylemeden düğmeye basmasın!"

Yolcu koltuğuna bir tel çekilmişti. Yerinden kalkmadan düğmeye basıp bombayı atabilecekti konuk.

Uçak bir kere daha pikeye geçti. "Haydi!" diye bağırdı Rockfist. Uçağı tekrar yatay duruma getirmişti.

Önce bir sessizlik oldu, sonra yolcunun yakınma dolu sesi duyuldu.

"Patladığını görmedim. Arızalı falan olmasın?"

Ama vız gelirdi Rockfist'e o anda. Artık tüm yeteneğini kullanıp uçağı tehlike alanından uzaklaştırmaktan başka hiçbir şey düşündüğü yoktu.

"Çok şükür bitti!" diye soludu, uçağı çevirip Kuzey Denizi'nin rahatlatıcı karanlığına doğru attıldı.

Bir ara başını bir yana yatırdı, olanca dikkatiyle dinlemeye çalıştı. Dönüp Archie'ye doğru baktı.

"Duyuyor musun? Motorların biri tekliyor. O Nazi mermileri sandığımızdan daha çok zarar vermiş olmalı."

Gerçi kendini tedirgin hissediyordu ama, kaygılı da sayılmazdı.

Devamı arka sayfada...

"Duyuyor musun? Motorların biri tekliyor..."

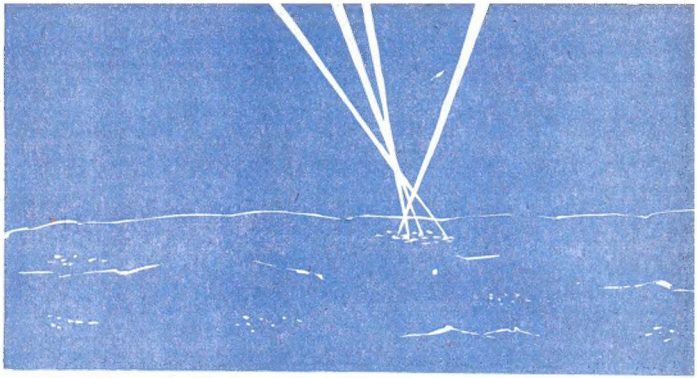

Bu uçak üç motorla da rahat rahat üsse dönebilirdi nasılsa. Meğer ki ortaya başka dertler de çıksın. Tam bozuk motoru susturacağı sırada Archie'den bir çığlık yükseldi. "Dikkat, yanıyoruz!"

Bozuk motordan kıvılcımlar ve alevler fışkırıyordu.

Rockfist motoru bir anda kapatıp uçağı olanca hızıyla dalışa geçirdi. Kanatta önce bir alev göründü, sonra şiddetli rüzgârın etkisiyle hemen söndü.

Rockfist uçağı tekrar düzledi. Alevi söndürebilmek için denizin yüz yüzelli metre kadar üstüne inmek zorunda kalmışlardı. Burası insanı rahatsız edecek kadar alçaktı.

Uçağı ışıldaktan kurtarmaya çalıştı...

TEKRAR yükselmek için kontrol tekerini gevşetince kaşlarını çattı. Aslında üç motorun gücü de onlara yükselti kazandırmaya yetmeliydi. Birden aklına korkunç bir düşünce takıldı. Zaten saldırıya geçerken bile bilinçaltında taşımıştı bu korkuyu. Şimdi ne olduğunu anlamıştı. Önemli yolcu bombayı atma düğmesine bastığı zaman, uçakta bombanın tepkisini hiç hissetmemişti Rockfist.

"Kontrole sen geç," diye homurdandı Archie'ye. "Aklıma korkunç bir ihtimal geldi. Umarım yanılıyorumdur." Eline bir fener alıp bomba kanalından aşağıya baktı. Gördüğü manzara gerçekten korkunçtu.

Canı fena halde sıkkın, Archie'nin yanına döndü.

"Başımız belâda," dedi. "Bomba hâlâ altımızda."

"Atıp kurtulalım öyleyse! Hem de hemen!"

"Yapamayız," diye karşılık verdi Rockfist. "Mermiler bomba kapağını sakatlamış. Yarı açık durumda takılmış kalmış. Bomba altımızda sarkık duruyor. Kuyruğundaki kanattan asılı, sallanıyor!"

Archie'nin soluğu boğazına tıkanır gibi oldu. Durumu farketmeseler, başlarına nelerin gelebileceğini düşünüyordu. Bu durumlarında inişe geçecekler, bomba piste değer değmez de hepsi havaya uçacaklardı.

Archie, "Ben bomba kanalına ineyim, kuyruk kanadını testereyle keseyim," dedi.

Rockfist, "Aptallaşma," diye karşılık verdi. "Neredeyse deniz düzeyinde sayılırız. Bomba düşerse, suya değdiği anda patlar. Yani henüz altımızdayken. Uçağı da parça parça eder. Bir an sustuktan sonra, "Durum bu işte!" diye ekledi.

"Uçan bir ölüm tuzağına sıkıştık, kaldık," dedi Archie. "Ne yapacaksın peki?"

Curly'ye de gözcülük görevini bırakıp pilot kabinine gelmesi söylenmişti. Geldiği zaman, Rockfist'i beline bir ip bağlamakla meşgul buldu. Rockfist durumu ona da anlattı.

"Ben elime yangın söndürme âletini alıp kanada çıkıyorum," dedi. "Archie dört motoru birden çalıştırıp bu uçurtmayı elinden geldiği kadar yükseltmeye çalışacak. Sen bu arada bomba kanalına ineceksin. Yeterli yükseltiye vardığımız anda, bombanın kuyruğunu oradan kurtaracaksın. Sen kuyruk kanadını kesinceye kadar ben de yangın çıkmasını önlemeye çalışacağım."

"Delisin sen!" dedi Curly. "Bu rüzgârda dünyada kanadın üzerinde duramazsın!"

"Uçarsam belimdeki şu ipe güvenmek zorundayım demektir," diye gülümsedi Rockfist. "Hem zaten yapabileceğimiz başka bir şey de yok."

BAŞPARMAĞINI yukarı çevirip arkadaşlarına bir zafer işareti yaptı, kabinin üzerinden karanlığa doğru süzülüp gözden kayboldu.

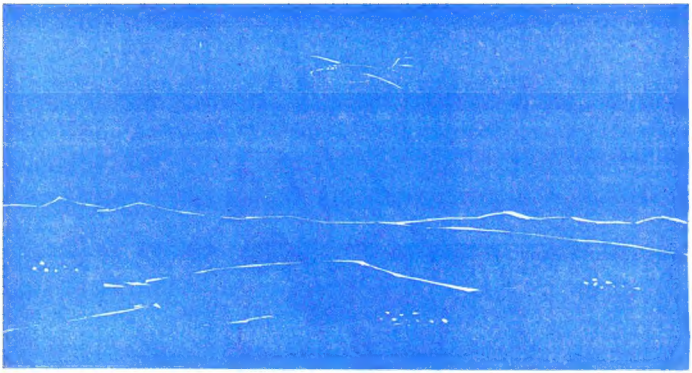

Archie bozuk motoru çalıştırdığında sesi pek normal çıkmadı ama, çalıştı yine de. Uçak yükselmeye başlamıştı. Derken motordan alevler püskürdü. Kanadın üzerine yapışmış, yüzükoyun yatan Rockfist âleti nişanlayıp tam o noktaya köpük sıktı. Soğuk onu neredeyse donduracaktı. Alev defalarca püskürdü, Rockfist onu uyuşan parmaklarıyla defalarca söndürdü ve sonunda elindeki âletin boşalmış olduğunu farketti. Eğer Curly bu işi daha uzun sürdürürse...

Birden uçak sarsıldı, sanki altından bir kuvvet onu gökyüzünün yukarılarına doğru itti ve Rockfist de kanadın üzerinden kayarak boşluğa yuvarlandı. Bombadan kurtulmuşlardı. Rockfist'in ipi de şimdilik sağlamdı. Ağına asılmış bir örümceğe benziyordu. Kendini yukarı çekti, soluk soluğa, dostlarına baktı. "Başardık!" dedi.

On dakika sonra üsse iniş yaptılar. Önemli konuk uçaktan yere ayağını basar basmaz hemen Rockfist'le konuşmak istedi. Koca purosunu yakarken,

"Harika bir iş başardın," dedi. "Özel Filo'ya güvenebilirsin demişlerdi, haklı çıkardın. Birliğin seninle iftihar etmeli. Ben de şükran borçluyum. Keşke beni korumak için neler yaptığını herkese açıklayabilseydim ama ne yazık ki savaş bitene kadar bunlar sır olarak kalmak zorunda!" İki parmağını "V" biçiminde kaldırıp zafer işareti yaptı, tatlı tatlı gülümsedi.

ÇELİK CANAVAR

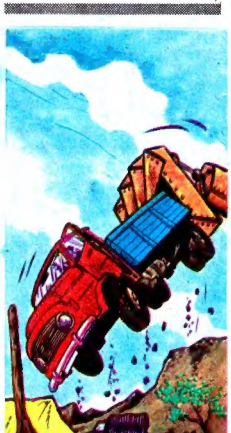

POLİS Zip Nolan motosikletine binmiş, kentin dışındaki orman yolunda ilerlemekteydi. Ormanda çalışmakta olan kereste şirketi bu yaz yeni bir yöntem deniyordu. Tüm kadrosuna birlikte izin vermiş, çalışmaları iki haftalığına tatil etmişti. Bu yüzden yöre bomboştu şu sıralar. Zip normal devriye görevi için geçiyordu buradan. Karakoluna telsizle olağan mesajını verdi, tam telsizi yerine asarken başını çevirecek oldu... ve bir an ömrünün en büyük korkusunu yaşadı.

Kocaman, iskelete benzer bir canavar, arkadaki ağaçların arasından çıkıvermişti. O kadar büyüktü ki, güneşi kapatıyor, gölge yapıyordu. Kocaman kollarını Zip'e doğru uzattı. Korku filmlerindeki fazla büyümüş böcekler gibi!

Polis şaşkınlık içinde gerilerken canavar ondan uzaklaştı, yolun karşı tarafına geçip dev adımlarla ilerdeki ağaçların arasına daldı. Zip onun sırtındaki yazıyı okuyunca kendi kendine kıkırdadı:: "KERESTE ANONİM ŞİRKETİ". Demek uzaydan gelmiş bir canavar değildi bu. İnsan yapısı bir âletti. Ağaçları kolay devirmek, keresteyi kolay kaldırıp taşımak için.

Zip tekrar motosikletine atladı. Saatine baktı. Henüz erkendi. Şu âlete bir kere daha göz atmak istedi canı. O tarafa ilerledi. Ağaçların arkasındaki meydancıkta kocaman bir sundurma vardı. Canavar oraya girmişti. İşte içinden de Smiley Smith iniyordu. Smiley eskiden serkeş bir genç olup başı yasa ile sık sık derde girerken, Zip ona yol göstermiş, iş bulmuş, topluma kazandırmıştı.

"Merhaba, Zip," diye sırıttı çocuk. "Seni demin korkuttum, özür dilerim."

"Ziyanı yok. Ben kereste şirketindeki herkes izne çıktı sanıyordum."

"Bir ben, bir de ustabaşı Gummer nöbetçi kaldık. Şu âleti getirdiklerinde de biz teslim aldık. Harika bir şey değil mi? Denemeden edemedim doğrusu!"

Sundurmanın kapısında yanyana durmuş, içerde yatan madenî canavara bakıyorlardı. Smiley anlattı:

"Bu âletin adına pedipülatör diyorlar. Gövde gibi görünen yeri aslında bir kabin. İçerde bir koşum takımı var. Onu kuşandığım zaman, makine senin her yaptığın hareketi taklit ediyor. Elini uzatsan o da uzatıyor. Ağaçları yerden kibrit çöpü gibi topluyor, bataklıkları yürüyerek geçiyor, koca duvarların üzerinden aşıyor, yıkmacılıkta bile kullanılabiliyor..."

"Haydi, Smith, kilitle artık şu makineyi. Yeni oyuncak bulmuş çocuklar gibisin!"

Bu sert ses üzerine döndüklerinde, ustabaşı Gummer'i gördüler. Smiley ikisini tanıştırdı. Adam polise pek de nazik davranmadı. "Polisin buraya burnunu sokmasına gerek yok," dedi hatta bir ara. Zip karşılık vermedi, motosikletine atlayıp Smiley'e başıyla selam vererek oradan uzaklaştı.

KENTİN polis şefi, soyulan bankanın kasa dairesinde, kıpkırmızı suratıyla duruyordu. "Bizim polisi en iyi polis sanırdım!" diyordu. "Oysa bakın ne oldu!" Çevredeki polis memurlarıyla banka yetkilileri de şaşkınlık içindeydiler. Kasa dairesine giren çelik kapı sanki dev bir el tarafından yırtılarak koparılmıştı. Kasalar da parçalanmış durumdaydı. Zip Nolan o sırada parçalanan kapıya dikkatle bakmaktaydı. Şef ona, re diye oyalandığını sorduğunda o, "İçimde bir sezgi var, şef," dedi. "İzin verirseniz bir araştırma yapmak istiyorum. Kesin bir şey bulursam telsizle bildiririm."

"Bize sezgiden çok daha fazlası gerekli, Nolan," diye karşılık verdi şef. "Vaktini boşa ziyan etmemeye bak!"

Zip hemen motosikletine atlamış, pedipülatörün kilitli bulunduğu yere yönelmişti. Sundurmanın bulunduğu çayıra geldiğinde Gummer'in orada bulunduğunu gördü. Gummer ona yaklaştı. "Yine mi burnunu sokuyorsun işimize, polis," dedi.

"Burnumu sokmuyorum. Bir banka soygununu inceliyorum. Tam sizin bu pedipülatörün yapabileceği çeşitten bir iş!"

Gummer, "Bu âlet dün yerine kilitlenirken sen buradaydın," dedi. "Bir daha da çıkarılmadı. Suçlularını başka yerde arasan daha iyi edersin!"

Zip uzaklaşırken Gummer'in yalan söylediğini tahmin etmekteydi. Ama bunu nasıl kanıtlayabilirdi? Ağaçlara varınca motorunu durdurdu, indi, arkadan dolaşıp çalılar arasında siperе yattı, ortalığın boş olduğuna inanınca bir riski göze alıp sundurmaya doğru koştu. Arka pencereye vardığında soluğunu tutup dinledi. Cam yarı aralıktı. Kendini yukarı çekip iç tarafa atladı.

Yerde yatan makineye baktığında, elinde olmadan ürperdi. İnsan yapısı olsun veya olmasın, bu ejderde korku verici bir yan vardı. Sundurmanın içi sessiz gibiydi. Zip ilerledi, makinenin ayakları olan çelik çubukların arasında durdu, elini çeliğe sürdü, çektiğinde bir toz bulaşmıştı eline. Tuğla tozu.

Ağzından memnun bir homurtu kurtuldu. Bu toz, kereste kaldırmaktan gelemezdi. Ama duvar yıkmaktan gelebilirdi.

O SIRADA arkasından öfkeli bir ses geldi. Zip döndüğünde, çok iri, çok adaleli, dev gibi bir adamın arkasında doğrulup, elindeki demir kolu ona doğru sayurmak üzere olduğunu gördü. Hemen kendini yana atıp, inen darbeden santim farkıyla kurtuldu, dev adamın bileğine sarıldı. Canavarın elleri arasında boğuşmaya başladılar.

Zip polislik hayatı boyunca pek çok kişiyle dövüşmek zorunda kalmıştı ama, böylesine bir zebaniye, bu kadar iri bir yaratığa ömründe rastlamamıştı. Goril kadar kuvvetliydi

bir kere. Zip o gülle gibi yumruklardan kaçınabilmek için canını düşine takmak zorundaydı.

Koca dev Zip'i yakalamak üzere ileriye atıldığında Zip geri sıçradı ve dev sendeleyip düştü. Zip o sırada, demin devin elinden düşürmeyi başardığı demiri de yakaladı. Adam sersem sersem doğrulurken Zip demiri onun kafasına indirdi. Koca ejder yalnızca kafasını sallamakla yetindi dövüşe devam etti. Zip tam kendini dengelemiş ikinci vuruşa hazırlanırken, felâket başgösterdi.

Pedipülatörün kolları birden canlanıvermişti. Uzanıp polisin bacaklarını yakaladı. Bir saniye sonra Zip havada, başaşağı durumda sallanıyor, iyice çaresiz halde bulunuyordu.

Dev adamın kahkahası sundurmayı doldurdu. Zip başını çevirince pedipülatörün kontrol kabininde Gummer'in oturmakta olduğunu gördü. Gummer avazı çıktığı kadar: "Bu seferki, bardağı taşıran damla oldu, polis!" diye haykırdı. "Ama bir daha kimsenin işine burnunu sokamayacaksın!"

Gummer deve kapıyı açması için işaret verdi, pedipülatör sundurmadan çıkıp koca adımlarıyla ilerlemeye koyuldu. Zip kurtulmaya çalışıyordu ama durumu umutsuzdu. Çelik mengeneler ayak bileklerine yapışmıştı. Artık tümüyle düşmanlarının insafına sığınmıştı. Çayırı geçip ilerdeki tepeye tırmandılar Aşağısı uçurumdu. Ta dipte, bir yığın sivri kayalar yatmaktaydı. Pedipülatör onu bir süre uçurumun üzerinde tuttuktan sonra ayaklarını bıraktı... Zip düşmeye başladı!

Bir ara yamaçtaki bazı çalılara sarılmayı başardıysa da, bunlar onun ağırlığına, dayanamayıp koptular... sonunda kayaların arasındaki yumşak toprak kümesinin üzerine düştü ve hemen yuvarlandı. Kendinden geçmemek için elinden gelen çabayı harcadıysa da, başaramadı. Az sonra çevre kapkara kesildi.

"Sanırım varmış ki hayattasın, Zip!" Smiley, polisin tepesine dikilmiş bakıyordu. Zip gözlerini açıp homurdandı, ilk iş olarak saatin kaç olduğunu sordu.

"Saat bir," dedi Smiley. Zip belleğini yeniden kazanıyordu. "Gummer nerede?" dedi. "O dev adam nerede?"

Smiley, "Bay Gummer ortada yok, kayboldu," diye anlattı. "Onu arıyordum ki seni buldum. Dev adam falan da görmedim. Bay Gummer bana her şeyi anlatmaz zaten."

Zip kafasını kaşıdı. "Öyle bir dev ancak bir tek yerde bulunabilir," dedi. "Smiley, şu ara bu çevrelerde hiç sirk var mı?"

Smiley heyecanla başını salladı. "Var, Zip..." dedi. "Crayville'de. Ama dün gösterilerini bitirdiler. Bugün gidiyor olmalılar. Baş gösteriyi Güçlü Miller diye bir adam yapıyordu. Belki senin dev dediğin odur."

Zip ayağa kalkarken, "Pedipülatör sundurmada mı?" diye sordu.

"Tabii Zip."

"Ona ihtiyacımız olabilir. Çabuk olmalıyız. Sen bana o âleti nasıl çalıştıracağımı göster, sonra da ağaçların kenarında bıraktığım motosikletimi bul, oradaki telsizle, polis şefine bir mesaj ver. Bulabildiği her polisi yanına alsın, Crayville'deki sirke gelsin. Banka soyguncularını orada bulabileceğini söyle ona."

Smiley, Zip'e çok şey borçluydu. Hemen hemen hayatını. Bu iyilikleri ödemek için böyle bir fırsat her zaman çıkmazdı karşısına.

"Başüstüne, efendım," dedi, şakacı bir selam çaktı, sundurmada Zip'e âleti nasıl kullanacağını ayrıntılarıyla gösterdi ve sonra da mesajı vermek üzere motosiklete koştu.

ZIP korkunç bir kumar oynamakta olduğunun farkındaydı. Tahminleri yanlış çıkarsa, Şef Brinker canına okurdu. Ama bu kumarı da oynaması şarttı.

Önce yutkundu, sonra pedipülatörü çalıştırdı. Kendini kocaman bir çekirge gibi hissediyordu. Dere tepe aşmaya başladılar. Ama yoldan gitmek oldukça uzun olacakken, tepelere yönelmek ona çok zaman kazandırıyordu. Zip yolda giderken pek çok insanı şaşırttı ama onlara açıklama yapmak için durmaya vakti yoktu. Gazeteler yarın halka her şeyi anlatırdı nasılsa. Nehri yüzüverek geçti, ormanı aştı, tepeleri aştı... güneyde kentin fabrika bacaları görünüyordu. Az sonra kendini tepeden aşağı, Crayville'e doğru iner buldu.

Nehir kenarında kocaman sirk çadırı sökülmekteydi. Kafalar döndü, herkes Zip'e korkuyla bakmaya başladı. Zip, Güçlü Miller'i hemen gördü. Adam da onu görmüş, şaşkınlığından çenesi düşmüştü. Kontrol kabininde Zip'in oturmakta olduğunu farkedince şaşkınlığı öfkeye dönüştü.

Bir sopa bulup çelik ayaklara savurdu, sopa hemen kırıldı. Zip tek çelik elini uzatıp dev adamı yakaladı. Hem de pantolonunun kıçından yakaladı ve havaya kaldırdı. Çevredeki başka serseriler, Zip'in makinesinin gücünü anlayınca kaçışmaya çalıştılar.

Derken Zip, Gummer'in kervanın bazı arabaları arasına saklanmaya çalıştığını farketti. Zip'in kendi peşine düştüğünü anlayan Gummer, hemen kaplan kafesine seğirtip kafesin kapısını açtı. Bir yığın arslan ve kaplan çılgın gibi ortaya fırladılar. Bir tanesi pedipülatörün bacakları arasına daldı, dengesini bozdu, çelik canavar bir şangırtıyla yere yıkıldı.

Vahşi bir kaplanın kendi üzerine sıçrayışını izleyen Zip, hayatının korkusunu geçirdi ama, kabinin kırılmaz camı onu iyi koruyordu. Yerinden devrilmiş olan Zip, tekrar koşumları kuşanma çabasındaydı. Alete komuta edip ayağa kaldırabilmesi için bu şarttı. Kaplan da camın dışından ona hırlayıp duruyordu. Sonunda başardı. Ayağa kalktığı zaman Gummer'in boş bir kamyona binmiş, kaçmaya çalıştığını gördü. Soyguncu gaza basıyor basıyor, ama kamyon yerinden bir santim bile kıpırdamıyordu. Sonunda başını geriye çevirdiği zaman, pedipülatörün kamyonu arkasından yakalayıp, havaya kaldırdığını gördü. Yani yalnız ön lastikler yere değiyor, arkalar havada dönüyordu.

Bir küfür savurup kamyondan indiği sırada Zip uzanıp onu da ayağından yakaladı ve havaya kaldırdı.

O anda Zip, polis arabalarının o tanıdık siren sesini duyarak sevindi. Şef Brinker hem geç kalmamış, hem de yanında epey adam getirmişti. Eğlencenin çoğunu kaçırmışlardı ama gelir gelmez Miller'le adamlarını tutuklamayı da başardılar.

Gummer hâlâ, şaşkın bakışlı polislerin kafası üzerinde sallanıp duruyordu. O durumdayken, avazı çıktığı kadar bağırarak suçlarını itiraf etti. Miller ve sirkin serseri takımıyla nasıl işbirliği yapıp bankayı soyduklarını söyledi. Çaldıkları paraların da kaplan kafesinin tabanı altında saklı bulunduğunu açıkladı.

Bir saat sonra polis arabaları Gummer'i, Miller'i ve çetenin geri kalan üyelerini götürmüşlerdi. Zip olup bitenleri Şef Brinker'e anlatıyordu. Smiley Smith'in yardımlarını da belirtmeyi unutmadı. Şef ona,

"Gummer âleti gece çıkarmadık dediği zaman yalan söylediğine neden inandın?" diye sorduğunda, Zip çok basit bir karşılık verdi.

"Çünkü âleti gece yerine koyduklarında görmüştüm. Oysa ertesi gün, yüzü ters tarafa dönük olarak yatıyordu. Demek ki arada yerinden çıkarılmış olmalıydı."

Zip artık pedipülatörleri kötü canavarlar olarak görmekten vazgeçmiş, gereğinde iyi dostlar da olabildiklerine inanmaya başlamıştı.

Sırıtarak, "Şef," dedi. "Polisler de artık motosikletlerini bıraksalar da, pedipülatör kullanmaya başlasalar olmaz mı? Çok daha iyi işe yarar bence!"

Brinker gülümsedi. Keyfi yerindeydi bugün. "Gelecek polis konferansında teklif ederim!" dedi.

Bilmece Bulmaca

YANITLAR 61. SAYFADA

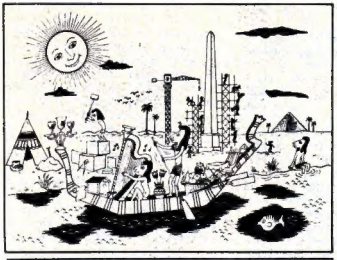

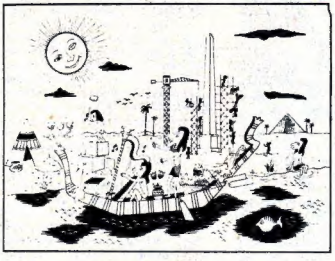

25 FARK

Ressamımız yukarıdaki resimleri çizerken çok dalgınmış. İki resim arasında tam 25 fark yapmış. Biz onları hemen bulduk. Acaba siz kaç dakikada bulacaksınız?

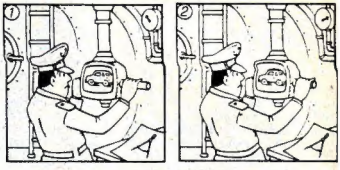

DÖRT KARE

Sıra numarasıyla yukarıya ve aşağıya yerleştirilen karelerde, çeşitli farklılıklar var. Resimleri dikkatlice karşılaştırıp, resimler arasındaki bu farklılıkları bulabilir misiniz?

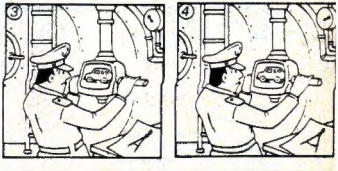

KEMANCI

Yandaki resmin içine yerleştirilmiş dairelerden biri, kemancının ceketindeki delikten çıkarılmış. Acaba hangi dairenin ceketten çıkarıldığını bulabilir misiniz?

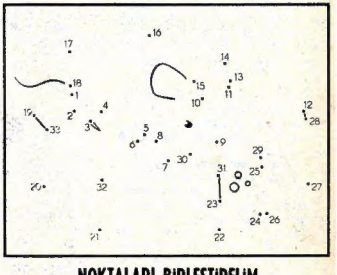

NOKTALARI BİRLEŞTİRELİM

Noktaları sıra numarasıyla birleştirelim bakalım. Ortaya ne çıkacak?

20 FARK

Ressamımız yukarıdaki resmi çizerken tam 20 fark yapmış. Acaba onları bulabilir misiniz?

Yukarıdaki uzay gemilerinden hepsi aynı zamanda atışa başlayacaklar. Bir cetvelle atış alanını uzatın. Bütün füzelerin parçalanacağını, yalnızca birinin kurtulacağını göreceksiniz. Kurtulan füzenin "L" mi, ya da "—" mi olduğunu acaba bulabilir misiniz?

DAĞ ZINCIRI

A resimden F resmine doğru uzanan bir zincir çekin. Ama dikkat! Alfabetik sırayı izlemeyin. Her resim kendinden bir önceki ve bir sonraki resimle ortak bir noktada birleşiyor. Bu ortak noktadan bulup zinciri tamamlayın.

Ressamımız yukarıdaki resmi çizerken, bazı gariplikler yapmış. Resmi dikkatlice inceleyip, resimde size gerçek dışı gelen 10 hatayı bulabilir misiniz?

Şu iki dağ resmindeki ortak noktaları bulunuz

4.2.4.: İSPANYOL FUTBOL GAZETESİ.

HER YERDE GÖRÜLÜYOR. İŞTE ORDA BİR TANE DAHA VAR!
TOPLAR, RAKETLER, BİSİKLETLER KAZANABİLİRSİNİZ. BİLGİ VE BAŞVURU İÇİN TIO NARANJA'YA UĞRAYIN.
OLIMPIADA de la FIAD
FENA DEĞİL HANİ... GİDELİM Mİ PABLİTO?
İSTERSENİZ...
BU ARADA KAI VE STEFAN BİR TAKSİYE ATLAMIŞ, 'FC NANTES' İN KONUKLARINI AĞIRLADIĞI OTELE YAKLAŞIYORLAR.
hotel sofitel
TÜH! VARELAS'A ŞATONUN BİR KART POSTALINI ALMAYI UNUTTUM.
PABLİTO NASIL? ONU UZUN ZAMANDIR GÖRMEDİM.
ŞÖYLE BÖYLE...
hotel sofitel
hotel sofitel
HAMBURG'DAN BU YANA PEK İYİ DEĞİL. HAH! DİĞERLERİ DE BURADA. RANDEVUYA UYMUŞLAR.
NA'BER UZMANLAR? ŞATO NASILDI?
BİRİNCİ SINIF! SİZİN VAPUR GEZİNİZ NASILDI?
HİÇ ANLATMAYALIM, KISKANIRSINIZ.
RECEPTION
BAY FALKE! İKİ GAZETECİ, BAY VE BAYAN MONNERAY SİZİNLE KONUŞMAK İSTİYOR. DIŞARIDALAR.
MONNERAY? TANIMIYORUM.

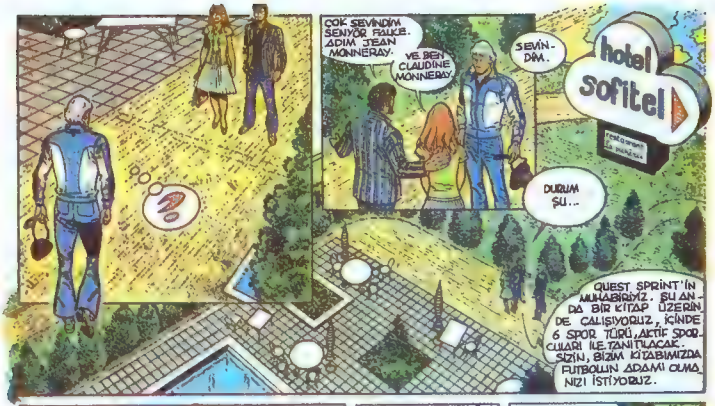
?
ÇOK SEVİNDİM SEVİYOR FAUCE. ADIM JEAN MONNERAY.
VE BEN CLAUDINE MONNERAY.
SEVİNDİM.
hotel Sofitel
DURUM ŞU...
QUEST SPRINT'İN MUHABİRİYİZ. ŞU ANDA BİR KİTAP ÜZERİN DE ÇALIŞIYORUZ, İÇİNDE 6 SPOR TÜRÜ, AKTİF SPORCULARI İLE TANITILACAK. SİZİN, BİZİM KİTABIMIZDA FUTBOLUN ADAMI OLMANIZI İSTİYORUZ.

FUTBOL ADAMI? BU...
AMACIMIZ, SPORCUNUN İÇİNDE YATAN GÜCÜ SERGİLEMEK, SORUNLARINI GÖSTERMEK, YOKSA SÜPERMAN OLARAK TANITMAK DEĞİL.
DAHA İYİ.

PEKİ NE YAPACAĞIZ? BARSELONA'YA GELİYOR MUSUNUZ?

TAŞIZAMAN! TEYBİNİZ RAHULUMUZDA. SEZON SONUNDA...
ZAMANI SİZ SEÇİN.
OKEY!

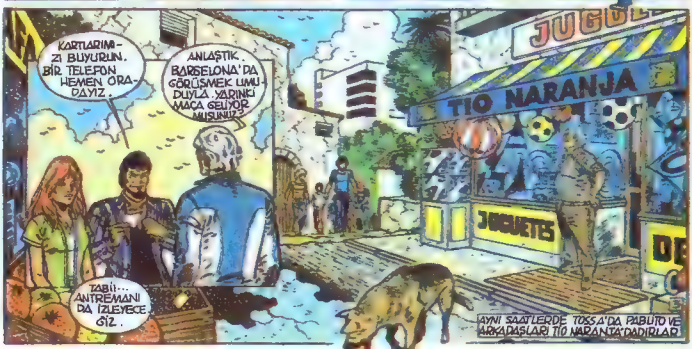
KARTLARIMIZI BUYURUN. BİR TELEFON HEMEN ORADAYIZ.
ANLAŞTIK. BARSELONA'DA GÖRÜŞMEK UMUDUYLA. YARINKİ MAÇA GELİYOR MUSUNUZ?
TIO NARANJA
JUGUETES
YABİİ... ANTRENMANI DA İZLEYECEĞİZ.
AYNI SAATLERDE TOSSA'DA PABLITO VE ARKADAŞLARI TIO NARANJA'DADIRLAR.

SELÂM ÇOCUKLAR! MUTLAK SIZDE YADMAK İSTİYORSUNUZDUR.

EVET, İLÂN GÖRDÜK, HEMEN BAŞLAYABİLİR MİYİZ?

TORO BIRAK İLK ÖNCE O ANLATSIN.

ŞİMDİ: FİAD BİR SPOR EŞYALARI İMALÂTCISIDIR. VE YAKINDA BARCELONA'DA KURULACAK... VE AÇILIŞ İÇİN BİR ÇEŞİT MİNİ-OLİMPİYAT DÜZENLEYEN BU OLİMPİYATA BU BÖLGENİN TÜM ÇOCUKLARI KATILABİLECEKLER.

BUNUN İÇİN Mİ BARCELONA'YA GİDECEĞİZ?

SADECE FİNALİSTLER! ÖNCE HERYERDE ELEMELER YAPILACAK. VE BU İŞİ BURADA TOSSA'DA BEN YÜRÜTECEĞİM.

PEKİ HANGİ SPOR DALLARINDA?

İŞTE BURADA... KOŞMA, KISA MESAFE, ENGELLİ YÜZME, 50 METRE, UZUN ATLAMA, YÜKSEK ATLAMA, TENİS...

BEN YÜKSEK ATLAMAYI TERCİH EDİYORUM.

BEN DE UZUN ATLAMA.

HA EVET, ELEMELER 14 GÜN SONRA BİZİM STADTA OLACAK.

YARIŞMACILAR BU GÜNDEN İTİBAREN ORADA ÇALIŞABİLECEKLER.

EĞER BİRAZ ÇALIŞIRSAM, BELKİ ENGELLİ KOŞABİLİRİM.

BENİ ŞAŞIRTAN NE PABLİO, BİLİYOR MUSUN? BABAN FİAD DA ÇALIŞACAK. BU KONUDA SANA BİLGİ VERMEDİMİ?

HAYIR! HAYDİ MİLLET GELİN. BU KONUDA TEKRAR DÜŞÜNELİM SONRA TEKRAR GELİRİZ.

ÖĞLEDEN SONRA SAAT 4 TE NANTES'TE; ÖĞLE YEMEĞİNDEN SONRA "ŞEF" TAKIM OYUNCULARIYLA KONUŞUYOR.

EVET BEYLER, ŞİMDİ MARCEL SALİPİN STADINA GİDİYORUZ. HERKESİN DİSİPLİNLİ OLMASINI İSTİYORUM.

"DİSİPLİN, BAŞKA KELİME BİLMEZ Mİ?..

4

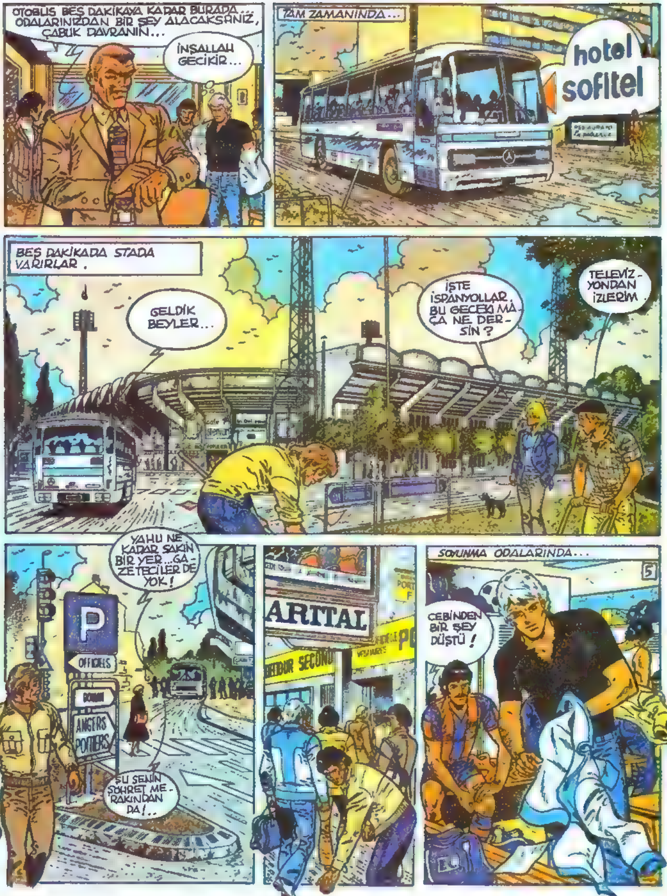
OTOBÜS BEŞ DAKİKAYA KADAR BURADA... ODALARINIZDAN BİR ŞEY ALACAKSANIZ, ÇABUK DAVRANIN...
İNŞALLAH GECİKİR...
TAM ZAMANINDA...
hotel sofitel
BEŞ DAKİKADA STADA VARIRLAR.
GELDİK BEYLER...
İŞTE İSPANYOLLAR. BU GECEKİ MAÇA NE DERSİN?
TELEVİZYONDAN İZLERİM.
YAHU NE KADAR SAKİN BİR YER... GAZETECİLER DE YOK!
P
OFFICIELS
ANGERS
POITIERS
ŞU SENİN ŞÖHRET MERAKINDAN DA!..
SOYUNMA ODALARINDA...
5
CEBİNDEN BİR ŞEY DÜŞTÜ!

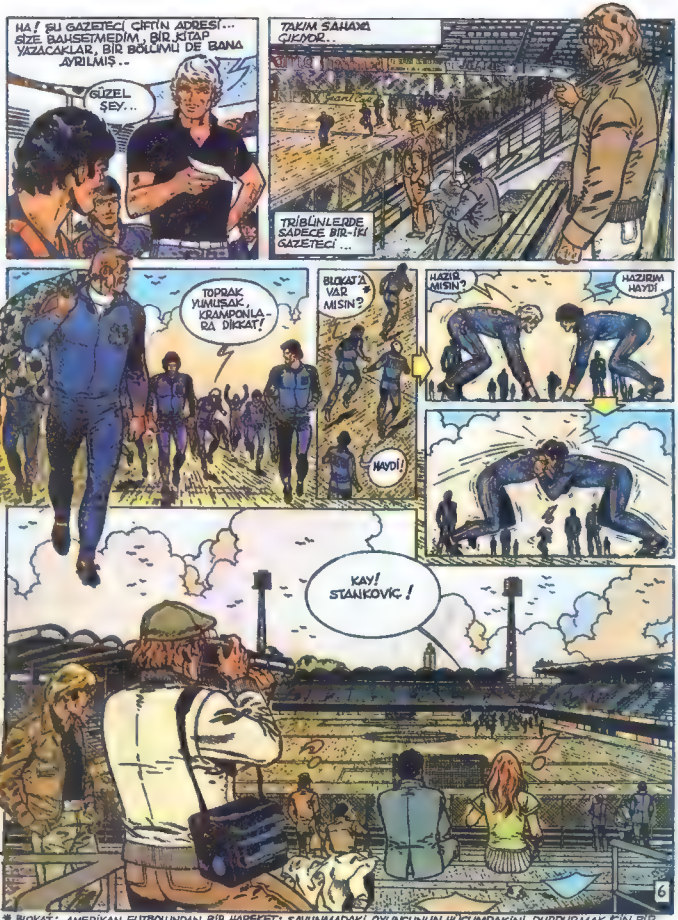

* BLOKAJ : AMERİKAN FUTBOLUNDAN BİR HAREKET; SAVUNMADAKİ OYUNCUNUN HÜCUMDAKİNİ DURDURMAK İÇİN BİR GÜÇ GÖSTERİSİ.

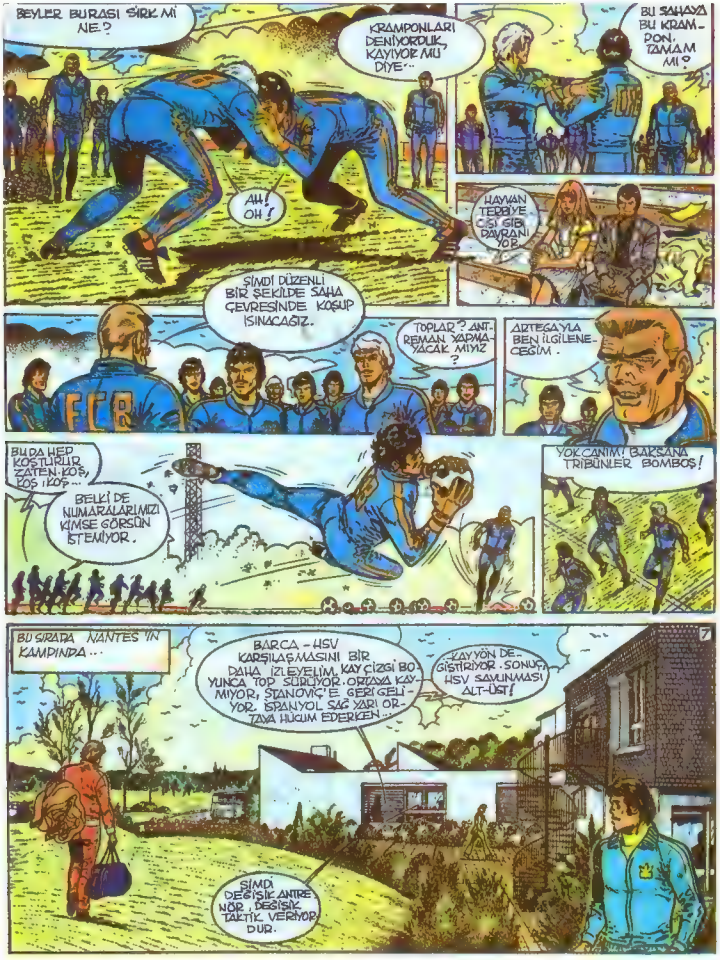
BEYLER BURASI SİRK Mİ NE.?
KRAMPONLARI DENİYORDUK, KAYIYOR MU DİYE..
BU SAHAYA BU KRAMPONLAR TAMAM MI?
AH! OH!
HAYVAN TERBİYECİSİ GİBİ DAVRANIYOR..
ŞİMDİ DÜZENLİ BİR ŞEKİLDE SAHA ÇEVRESİNDE KOŞUP ISINACAĞIZ.
TOPLAR? ANTRENMAN YAPMAYACAK MIYIZ?
ARTEGA'YLA BEN İLGİLENECEĞİM.
BU DA HEP KOŞTURUR, ZATEN KOŞ, KOŞ İKİZİ..
BELKİ DE NUMARALARIMIZI KİMSE GÖRSÜN İSTEMİYOR.
YOK CANIM! BARSANA TRİBÜNLER BOMBOŞ!
BU SIRADA NANTES'İN KAMPINDA..
BARÇA - HSV KARŞILAŞMASINI BİR DAHA İZLEYELİM. KAY ÇİZGİSİ BOYUNCA TOP SÜRÜYOR. ORTAYA KAYMIYOR, STANOVİC'E GERİ GELİYOR. İSPANYOL SAĞ YARI ORTAYA HÜCUM EDERKEN...
KAYYÖN DEĞİŞTİRİYOR. SONUÇ: HSV SAVUNMASI ALT-ÜST!
ŞİMDİ DEĞİŞİK ANTRENÖR, DEĞİŞİK TAKTİK VERİYOR DUR.
7

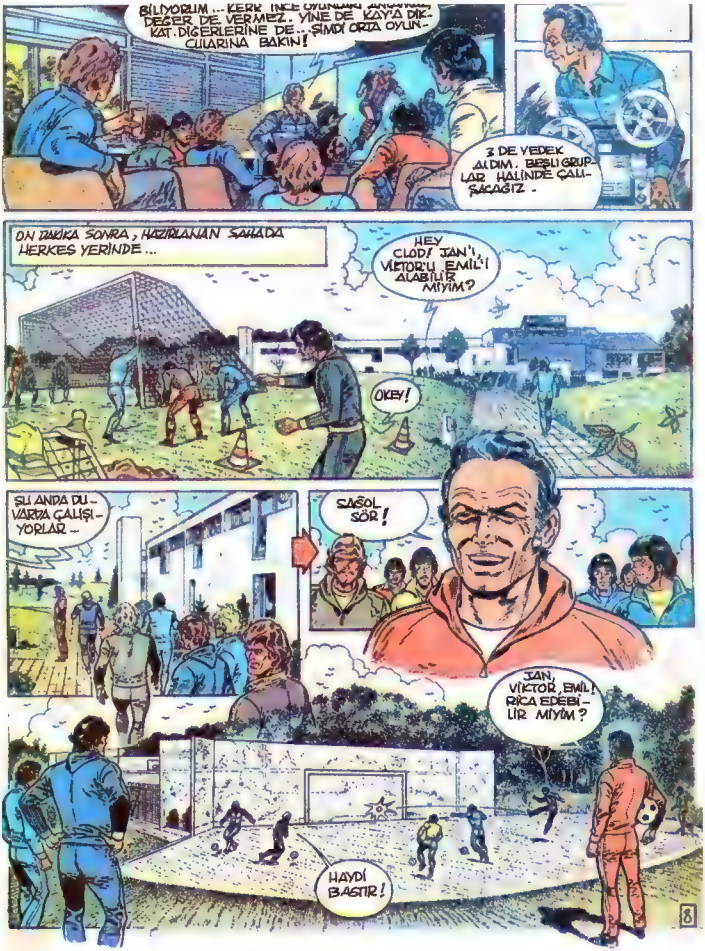
BİLİYORUM... KERE İNCE OYUNLAR
DEĞER DE VERMEZ. YİNE DE KAYA DİK-
KAT. DİĞERLERİNE DE... ŞİMDİ ORTA OYUN-
CULARINA BAKIN!
3 DE YEDEK
ALDIM. BEŞLİ GRUP-
LAR HALİNDE ÇALI-
ŞACAĞIZ.
ON DAKİKA SONRA, HAZIRLANAN SAHADA
HERKES YERİNDE...
HEY
CLOD! JAN'I,
VİKTOR'U, EMİL'İ
ALABİLİR
MIYIM?
OKEY!
ŞU ANDA DU-
VARDA ÇALIŞI-
YORLAR...
SAĞOL
SÖR!
JAN,
VİKTOR, EMİL!
RİCA EDEBİ-
LİR MİYİM?
HAYDİ
BAŞTIR!
8

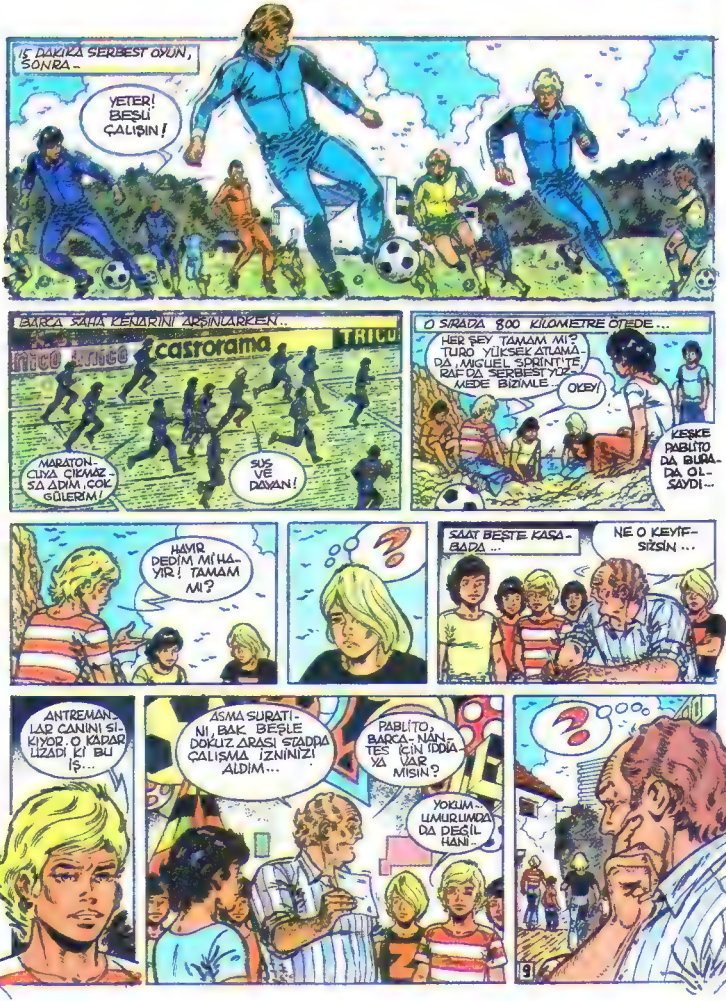
İŞ DAKİKA SERBEST OYUN, SONRA -
YETER! BEŞLİ ÇALIŞIN!
BARÇA SAHA KENARINI ARŞINLARKEN...
TRICO
castorama
MARATONCUYA ÇIKMAZSA ADIM ÇOK GÜLERİM!
SUS VE DAYAN!
O SIRADA 800 KİLOMETRE ÖTEDE...
HER ŞEY TAMAM MI? TURO YÜKSEK ATLAMADA, MİGUEL SPRİNT'TE, RAFDA SERBEST YÜZMEDE BİZİMLE -
OKEY!
KEŞKE PABLİTO DA BURADA OLSAYDI -
HAYIR DEDİM Mİ HAYIR! TAMAM MI?
SAAT BEŞTE KASABADA ...
NE O KEYİFSİZSİN ...
ANTRENMANLAR CANINI SIKIYOR. O KADAR LİZADİ Kİ BU İŞ...
AŞMA SURATINI, BAK BEŞLE DOKUZ ARASI STADDA ÇALIŞMA İZNİNİZİ ALDIM...
PABLİTO, BARÇA-NANTES İÇİN İDDİAYA VAR MISIN?
YOKUM - UMURUNDA DA DEĞİLHANİ -
9

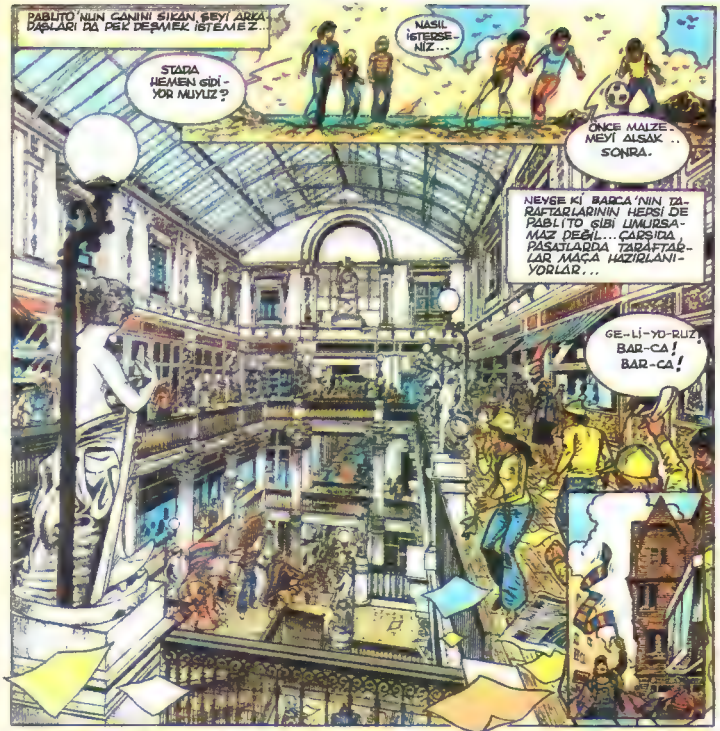
PABLITO'NUN CANINI SIKAN BEYİ ARKADAŞLARI DA PEK DEŞMEK İSTEMEZ...
NASIL İSTERSENİZ...
STADA HEMEN GİDİYOR MUYUZ?
ÖNCE MALZEMEYİ ALSAK.. SONRA.
NEYSE Kİ BARCA'NIN TARAFTARLARININ HERSİ DE PABLITO GİBİ UMURSAMAZ DEĞİL... ÇARŞIDA, PASAJLARDA TARAFTARLAR MAÇA HAZIRLANIYORLAR...
GE-Lİ-YO-RUZ! BAR-CA! BAR-CA!
TOSSA'DA AKŞAM VAKTİ...
PABLİTO! GÜNE BAKIŞTA NANTES'LE RÖPORTAJ VAR!
VAKTİM YOK! HEM CANIM DA İSTEMİYOR...
NESİ VAR BUNUN? ESKİDEN TELEVİZYONA YAPIŞIRDI...

ÇARŞAMBA SABAHIN SEKİZİ...
KALK STEFAN! KALK!
hotel sofitel
hotel sofitel
hotel sofitel
KAÇ OLDU YANI? RÜYAMDA SÜRÜ KAÇMIŞ GÖRDÜM...
KEŞKE...
BEN DE ONUN GİBİ BIYIK BIRAKTIĞIMI GÖRDÜM... HEMEN KESİYORUM!
ZAMAN AKIP GİDER... MAÇIN BAŞLAMASINDAN ÖNCE İNSAN SELİ STADI DOLDURUR...
BEYLER! SİZE GÜVENİYORUM!
İYİ BAŞLAYIN ÇOCUKLAR! İYİ BAŞLAYIN Kİ İŞİ DE BAĞLAYALIM.
ONDAKİKA KALDI: ANTRENÖRLER TAKTİKLERİ GÖZDEN GEÇİRİYOR.
TAKIMLAR SAHADA YERLERİNİ ALDI... İKİ TAKIM DA ÇAKI GİBİ.. HIZLI SÜRÜ NİYORLAR. MÜCADELELİ BİR MAÇ BEKLİYORUZ...
SAAT: 20.30

GELENEKSEL FLAMA DEĞİŞ – TOKUŞU...
YAZI TURAYI NANTES KAZANDI... BARÇA İLK ATIŞI YAPIYOR.
DÜDÜK! MAÇ BAŞLADI! YILDIRIM GİBİ BİR AKIN
KAYA İYİ BİR GERİ PAS...
SAŞIRTIYOR...
SIYIRIYOR...
SAĞA KAYIYOR...
RAKİP KALEYE HÜCUM! KERR TEDİRGİN.
YAZIK!..BAŞARAMAYACAK OLURSA...
NE YAPMAYA ÇALIŞIYOR KI?
KAY İLE KALE ARASINDA NANTES'İN LİBEROSU VAR. TAKIM KAPTANI!

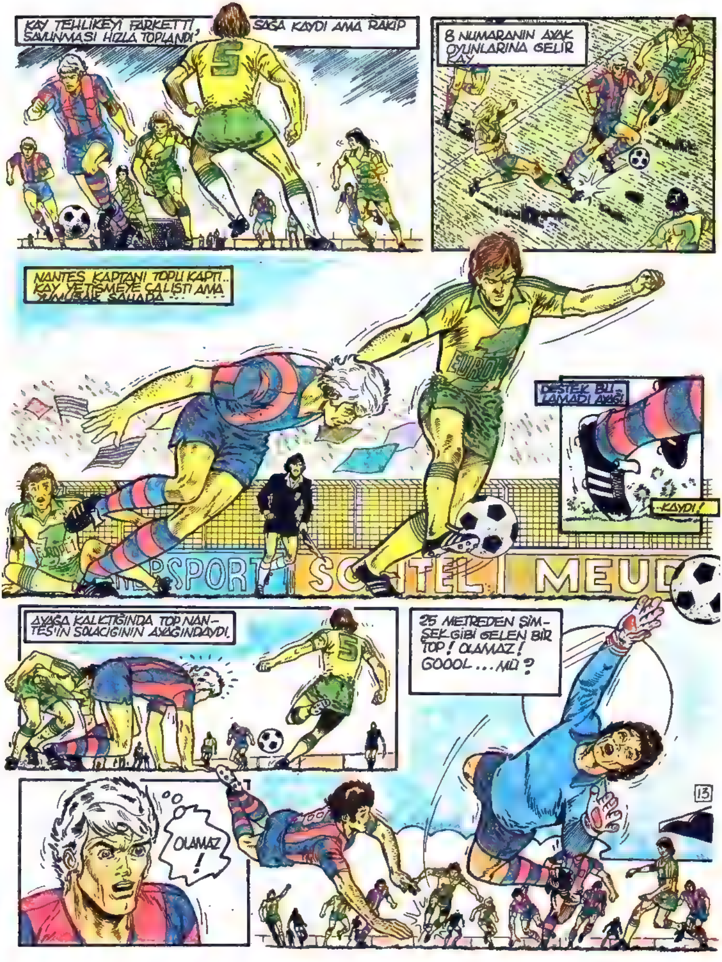
KAY TEHLİKEYİ FARKETTİ, SAVUNMASI HIZLA TOPLANDI
SAĞA KAYDI AMA RAKİP
8 NUMARANIN AYAK OYUNLARINA GELİR KAY
NANTES KAPTANI TOPU KAPTI... KAY YETİŞMEYE ÇALIŞTI AMA YUMUŞAK SAHADA...
DESTEK BULAMADI AYAĞI
...KAYDI!
PSPORT
MEUD
AYAĞA KALKTIĞINDA TOP NANTES'İN SOLAÇIĞININ AYAĞINDAYDI.
25 METREDEN ŞİMŞEK GİBİ GELEN BİR TOP! OLAMAZ! GOOOL... MÜ?
OLAMAZ!

HAYIR! HAYIR! HAYIR! ARTEGA'NIN PARMAK UÇLARI UZANDI, TOP KALEDEN DÖNDÜ VARA HEMEN TOPU UZAKLAŞTIRDI..
SANS! BAŞKA HİÇ BİR ŞEY DEĞİL! NANTES'İN BU AKINI BAŞARIYA ULAŞSAYDI KAY'IN YÜZÜNDEN OLACAKTI.. TOPU BU KADAR SÜRMEŞEYDİ..
BUNDAN KİM SORUMLU! HAKSIZ MIYIZ SAYIN SEYİRCİLER?
HAKLI.. KAY TOPU AYAĞINDA ÇOK TUTTU...
BAK SEN! BEY'İMİZİN HAYBET UYANDI!
ÇABUK DAVRANSAYDI BAŞARIRDI.. AYAĞINA ÇABUK DAVRAN MALI OYUNCU DEDİĞİN
SÖR'DEN ÇIT YOK.. SİNİRLER GERGİN..
BANA DİKKAT ETTİN Mİ?
TAMAM TAMAM.. BİR DAHAKİ SEFERE..
14
NANTES'İN KAPTANI KAY'A DİKKAT ETMESİ GEREKTİĞİNİ, YENİ YENİ ÖĞRENİYOR...
MAÇ ARTIK NANTES'İN SAYISAL ÜSTÜNLÜĞÜ İLE KAY ARASINDA MI GEÇECEK, NE?

SIKI BİR İKİLİ MÜCADELE. İKİ TARAF DA GÖLE GİTMENİN AMANSIZ YOLUNDA KAPIŞIYORDU.
BAĞIŞLA... İSTEMEDEN OLDU.
FARKEDEMEZ...
34. DAKİKA...
SOLDAN KAVARAK GELEN KAYTOPU AĞLARA GÖNDERDİ!
OYUNUN GİDİŞİ BU DAKİKADA DEĞİŞTİ. TARAFTARLAR AYAKLANDI.
CANARİS'İN KARŞI AKINI GEÇİKMEDİ. BİRBİRİ ARDINA GELEN ATAKLARLA 41. DAKİKADA BEKLENMEDİK SKOR DEĞİŞİKLİĞİ: 1-1.
7
5
Crédit Mutuel

KABAHAT SENDE DEĞİL, SAVUNMADA BOŞLUK BIRAKTIK...
NANTES İKİNCİ YARIDA DAHA İYİ OYUN ÇIKARTMAYA HAZIRLANIYOR AMA BÜYÜK SÜRPRİZLER BEKLENEBİLİR!
ŞEF'İN YÜZÜ ASIK.
BARÇA'NIN NEREDEYSE İKİNCİ GOLÜ OLACAKKEN GRATON KAFAYLA TOPU AÇIĞA ALIYOR!
FCN
72. DAKİKADA BİR HÜCUM AKINI SÜRÜYOR, SONUÇ 2-1!
84. DAKİKADA SAĞ KANADAN GELEN BİR ATAK HIZLI BİR TOPLA SKOR 3-1!
HAKEM DÜDÜĞÜNÜ ÇALDI: SONUÇ 3-1.
L'ECLAIR
Crédit Mutuel
3
1

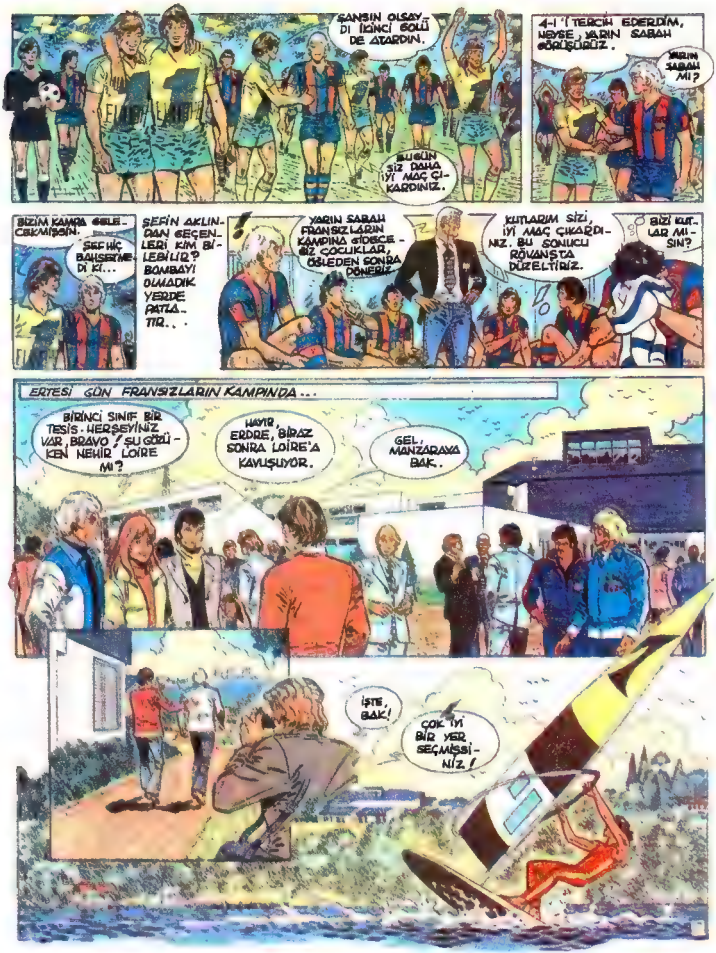

ŞANSIN OLSAYDI İKİNCİ GOLÜ DE ATARDIN.

BUGÜN SİZ DAHA İYİ MAÇ ÇIKARDINIZ.

4-1'İ TERCİH EDERDİM, HEYSE, YARIN SABAH GÖRÜŞÜRÜZ.

YARIN SABAH MI?

BİZİM KAMPA GELECEKMİŞSİN.

ŞEF HİÇ BAHSETMEDİ Kİ...

ŞEFİN AKLINDAN GEÇENLERİ KİM BİLEBİLİR? BOMBAYI OLMADIK YERDE PATLATIR...

YARIN SABAH FRANSIZLARIN KAMPINA GİDECEĞİZ ÇOCUKLAR, ÖĞLEDEN SONRA DÖNERİZ.

KUTLARIM SİZİ, İYİ MAÇ ÇIKARDINIZ. BU SONUCU RÖVANŞTA DÜZELTİRİZ.

BİZİ KUTLAR MISIN?

ERTESİ GÜN FRANSIZLARIN KAMPINDA...

BİRİNCİ SINIF BİR TESİS. HERŞEYİNİZ VAR, BRAVO! ŞU GÖZÜKEN NEHİR LOİRE MI?

HAYIR, ERDRE, BİRAZ SONRA LOİRE'A KAVUŞUYOR.

GEL, MANZARAYA BAK.

İŞTE, BAK!

ÇOK İYİ BİR YER SEÇMİŞSİNİZ!

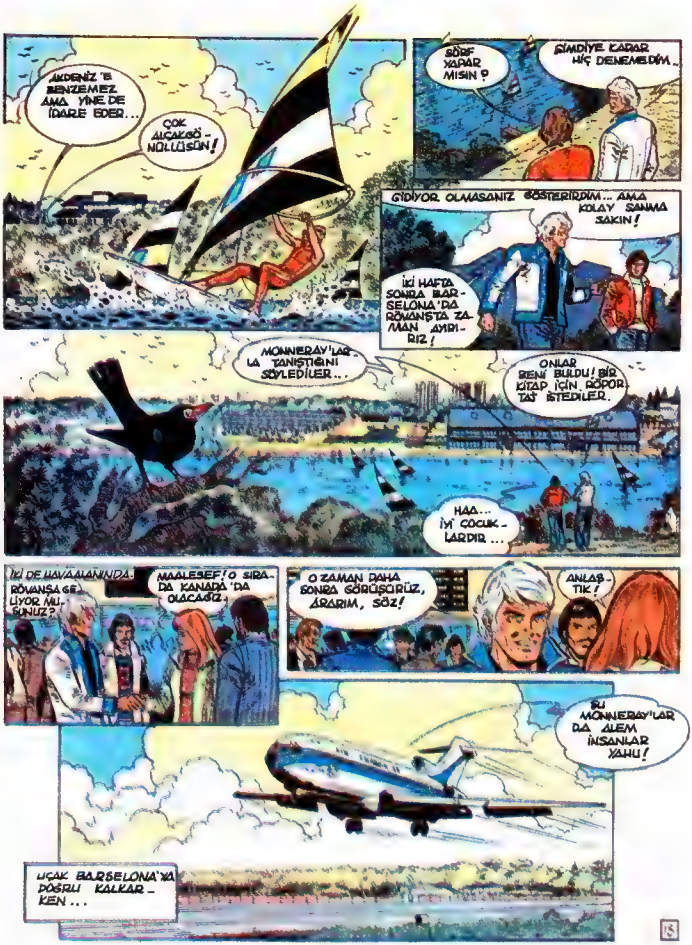
DENİZİ BİLMEZSİN AMA YİNE DE İDARE EDER...
ÇOK ALICAKÖ - NÜLLÜSÜN!
SÖRF YAPAR MISIN?
ŞİMDİYE KADAR HİÇ DENEMEDİM..
GİDİYOR OLMASANIZ GÖSTERİRDİM... AMA KOLAY SANMA SAKIN!
İKİ HAFTA SONRA BARSELONA'DA ROVANİŞTA ZAMAN AYIDIRIZ!
MONNERAY'LAR- LA TANIŞTIĞINI SÖYLEDİLER...
ONLAR SENİ BULDU! BİR KİTAP İÇİN KÖPOR TAŞ İSTEDİLER.
HAA... İYİ ÇOCUK- LARDIR...
İKİ DE HAVAALANINDA.
ROVANŞA GE- LİYOR MU- SUNUZ?
MAALESEF! O SIRA- DA KANADA'DA OLACAĞIZ.
O ZAMAN DAHA SONRA GÖRÜŞÜRÜZ, ARARIM, SÖZ!
ANLAŞ- TIK!
BU MONNERAY'LAR DA ALEM İNSANLAR YAHU!
UÇAK BARSELONA'YA DOĞRU KALKAR- KEN...

MİLLETE BAK KAİ, UYKUYA DALDILAR HEMEN

NE YAPSIN ÇOCUKLAR?

TAKIMI GİBİ KAİ DE YORGUNLUĞU ATAMADAN YOLCULUĞA ÇIKTIĞI İÇİN UYKUYA DALDI.

SON BİRKAÇ GÜNÜ DEĞİŞİK ÇEHRELERİ GÖZÜNÜN ÖNÜNE GELDİ BİR BİR...

HAY ALLAH!

NE OLDU? YAVAŞ OL!

PABLİTO'LARIN KARTINI POSTAYA VERMEDİM! UNUTTUM!

ŞAHSEN VERİRSİN, DAHA KISA SÜRER.

ÇOK BİLMİŞ

HEP AYNI ŞEYLER...

BARSELONA'DA KARŞILAMA TÖRENİ YOKTU TABİİ...

STEFAN, İSTERSEN BEN BIRAKAYIM...

TAMAM!..

SEF'İ HİÇ BU KADAR ŞİRİN HATIRLIYOR MUSUN?
BELKİ DE ARAMIZDAKİ BUZLAR ÇÖZÜLDÜ SON ZAMANLARDA...
BARCA'NIN ANTRENÖRÜ OLMAK KOLAY İŞ DEĞİL OĞLUM!
OLIMPIADA de la FIAD
BU FİAD DA, HER YERİ AFİŞLE DONATTI...
GENÇLİK OLIMPİYADINI BU YIL ÇOK İYİ DUYURDULAR.
OLIMPIADA de la FIAD
FİAD YENİ İNSAATI BİTİREMEDİ DE ONUN İÇİN DİKKATİ BAŞKA YERE ÇEKMEYE ÇALIŞIYOR.
BİTİREMEYECEKLER DE... HERKESİ OYALIYORLAR, PABLİTO'NUN BABASI DA ORADA ÇALIŞIYOR.
İKİ HAFTA ÖDEMEYİ GECİKTİRDİLER, SONRA BİR AY OYALADILAR. HA BUGÜN, HA YARIN DERKEN PABLİTO'LARIN TAŞINMASI YARIM KALDI.
YAZIK ÇOCUĞA!
SEZON BAŞINDA BARCA GENÇLERDE OYNAMAK İSTİYORDU, YETİŞEMEDİ.
HAMBURG'DAN DÖNDÜĞÜMÜZDEN BERİ DE CANINI SIKAN BİR ŞEY VAR SEZİNLİYORUM.
PABLİTO GÜNLERİNİ TAKIMINI ÇALIŞTIRIRKEN GEÇİRMEKTEDİR.
TAMAM MI?
BANG DEDİĞİM ANDA ÖNCE JOSE KOSACAK, İKİNCİSİNDE TURO'YLA MIGUEL.
SAAT SENDE, HAZIR MISIN?
PASLANMIŞ GALİBA, AYAR LAYAMIYORUM.
BANG!

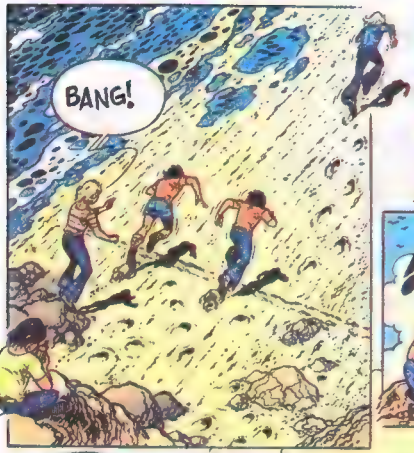
BANG!

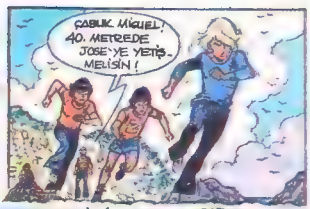
CABUK MIGUEL! 40. METREDE JOSE'YE YETİŞ-MELİSİN!

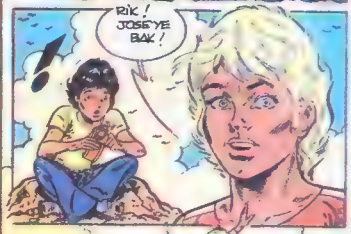
RİK! JOSE'YE BAK!

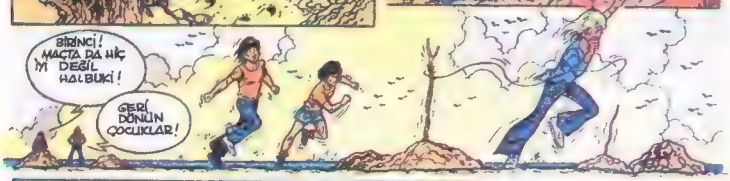
BİRİNCİ! MAÇTA DA HİÇ İYİ DEĞİL HALBUKİ!
GERİ DÖNÜN ÇOCUKLAR!

O SIRADA KAİ, STEFAN'I EVİNE BIRAKIYORDU.
HAYDİ, YARIN GÖRÜŞÜRÜZ.
MAÇI UNUT ARTIK, ANLAŞTIK MI?
KOLAY MI SANDIN, DÜRSUN?

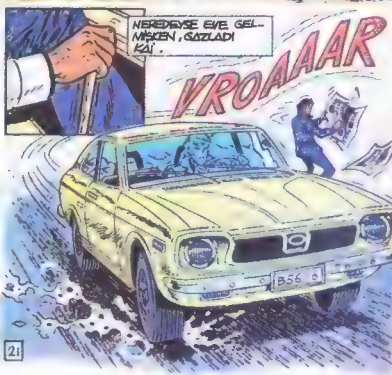
NEREDEYSE EVE GELMİŞKEN, GAZLADI KAİ.
VROAAAR
B56

EV YOLUNDA...
SELF DE BİZİ KUTLADI... ŞU ŞANS GOLÜNDEN BAŞKA NE YAPMIŞ KI? TEK GOL... DÖRTLÜK...

OTOYOLA ÇIKTI..

TOSSA YOLUNU TUTTU. YOL BOYUNCA MAÇI DÜŞÜNDÜ...

NE BİÇİM MAÇ ÇIKARDIK.. AYIP, AYIP!

STEFAN'LA PAYLAŞAMADIK BİLE. HALBUKİ FRANSIZLAR NE İYİYDİ...

TEPEDE HAKİM BİR YERDEKİ FİAT TE-SİSLERİ GÖZÜNE İLİŞTİ

UMULMADIK SORUNLARDAN ÖTÜRÜ GECİKİYORLARMIŞ... PLANSIZ GİDERSEN BÖYLE..

MPIADA ... FIAD

DÖNER-KEN YERİN-DEN BİR BAKAYIM..

20 DAKİKA SONRA...

ERKEN KALKTIK, AZ ÖNCE İNDİK, HEMEN GELDİM

KAİ! AKŞAMA DÖNE-CEKSİN SANDIK!

HEMEN ARABAYA ATLA-DIM, EVE BİLE GİTMEDEN SİZE İNDİM. KENDİMİ AFFETTİRMEK İÇİN!

ÜÇ GÜN BOYUNCA ŞU KARTI ATAYIM DEDİM, DURDUM... SONUNDA YİNE UNUTTUM.

AMAN CANIM, GELDİN YA, GERİSİ ÖNEMLİ DEĞİL..

PABLİTO NERELERDE, NE YAPIYOR?

HEP BİLDİĞİN GİBİ...

KEYFİNİ KAÇIRAN BİR ŞEYLER VAR AMA SÖYLEMİYOR.. EV ÖDEVLERİNİ YAPMIYOR. KONUŞMADAN OTURUP, DÜŞÜNÜYOR.

BU KONUYU BEN DE DÜŞÜNDÜM UZUN UZUN.. BELKİ DE TAŞINMANIZDAKİ GECİKMEDİR KEYFİNİ KAÇIRAN... ÇÜNKÜ BU YÜZDEN FUTBOL SEZONU BAŞLANGICINI DA KAÇIRMIŞ OLACAK.

BU DA MUTLAKA ETKİLİYOR ONU AMA GALİBA BAŞKA NEDENLER DE VAR.

FAZLA ABARTIYORSUNUZ GİBİME GELİYOR.. TAMAM CANI SIKKIN AMA YİNE DE GENÇLİK OLİMPİYATLARI İÇİN HAZIRLANDIĞINI DA BİLİYORSUN...

ÖRNEĞİN ŞİMDİ KUMSALDA ARKADAŞLARIYLA ANTREMANDADIR..

GİDİP BİR KONUŞSAM

ÇOK İYİ OLUR.

AZ SONRA..

ARABA ŞİMDİLİK BURADA KALSIN..

GENÇLİK OLİMPİYATLARI'YLA İLGİLENMESİ İYİYE İŞARET, ANNESİ OLAYI ABARTIYOR OLABİLİR.

SPORLA İLGİLENDİĞİNE GÖRE, BU İŞLERDEN HENÜZ UMUDUNU KESMEMİŞ BELLİ Kİ...

OLIMPIADA de la FIA

TAVER CA RO

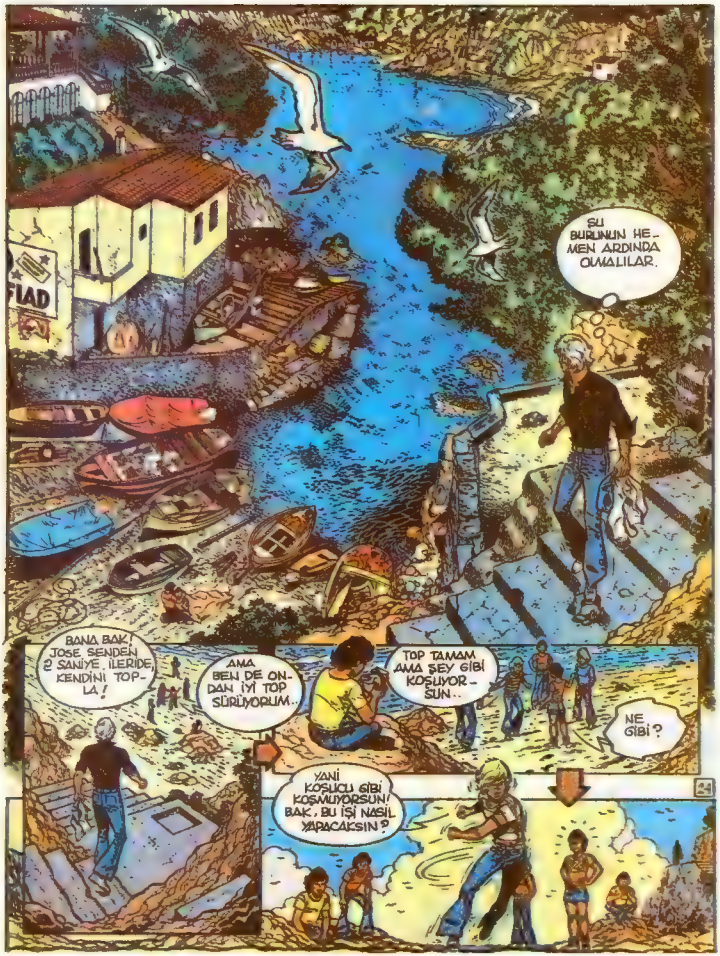
ŞU BURUNUN HEMEN ARDINDA OLMALILAR.
FLAD
BANA BAK! JOSE SENDEN 2 SANİYE İLERİDE, KENDİNİ TOPLA!
AMA BEN DE ONDAN İYİ TOP SÜRÜYORUM..
TOP TAMAM AMA ŞEY GİBİ KOŞUYORSUN..
NE GİBİ?
YANİ KOŞUCU GİBİ KOŞMUYORSUN! BAK, BU İŞİ NASIL YAPACAKSIN?

KOLLARIN AÇISINA DİKKAT ETMELİSİN.

DOĞRU SÖYLÜYORSUN. AÇI ÖNEMLİ...

YANİ BENİM KUKLA GİBİ KOŞTUĞUMU MU SÖYLÜYORSUN?

HAYIR, SARHOŞ FUTBOLCULAR GİBİ DİYOR! MERHABA ÇOCUKLAR.

KAY!

OLİMPİYATLARA HAZIRLIK HA? NASIL GİDİYOR? HERKES KATILIYOR MU?

BEN KATILMIYORUM, DİĞER ÇOCUKLAR KATILIYOR...

BELKİ DE JOSE DE GİRECEK.

SEN NEDEN TAKIMDA YOKSUN?

ANTRENÖRLÜĞÜ DAHA BENİM. SEMEDİM DOĞRUSU.

YOK CANIM CİDDİ MİSİN?

BÖYLESİ BENİM İÇİN DAHA İYİ SANIRIM... ÇOCUKLARIN BAZI EKSİKLİKLERİ VAR AMA... CANLA BAŞLA ÇALIŞIYORUZ.

ESKİ BİR SİLTENİZ VARSA, ÇALIŞMALARDA YARARLI OLABİLİRDİ...

BİZDE VAR! DEPOYA KALDIRMIŞTIK AMA BURALARA KADAR NASIL GETİRİRİM?

DENİZDEN DOLAŞARAK GETİR, AT LUİS'İN KAYIĞINA HEMEN GELİRSİNİZ..

25

KAY, ÖĞLEDEN SONRA ÇOCUKLARI ÇALIŞTIRIRKEN, PABLİTO'YA SORUNLARINA EĞİLEBİLME FIRSATI KOLLADI BU ARADA SAHALARDA KAZANDIĞI Yİ ÇOCUKLARA AKTARDI...

DUR, DUR, DUR! ERKENDEN DOĞRULUYORSUN, İKİ METRE SONRA DA ÖNE EĞİLİYORSUN! KOLLARININ STİLİ YERLEŞTİ APTIK

İYİ Kİ YERLEŞTİ!

BENİM ATLAYIŞIMA DA BAKACAK MISIN KAY?

GELECEK SEFERE... ARTIK BANA MÜSAADE. YARIN ERKENDEN ANTREMAN VAR BİZE, YOLUM DA UZUN

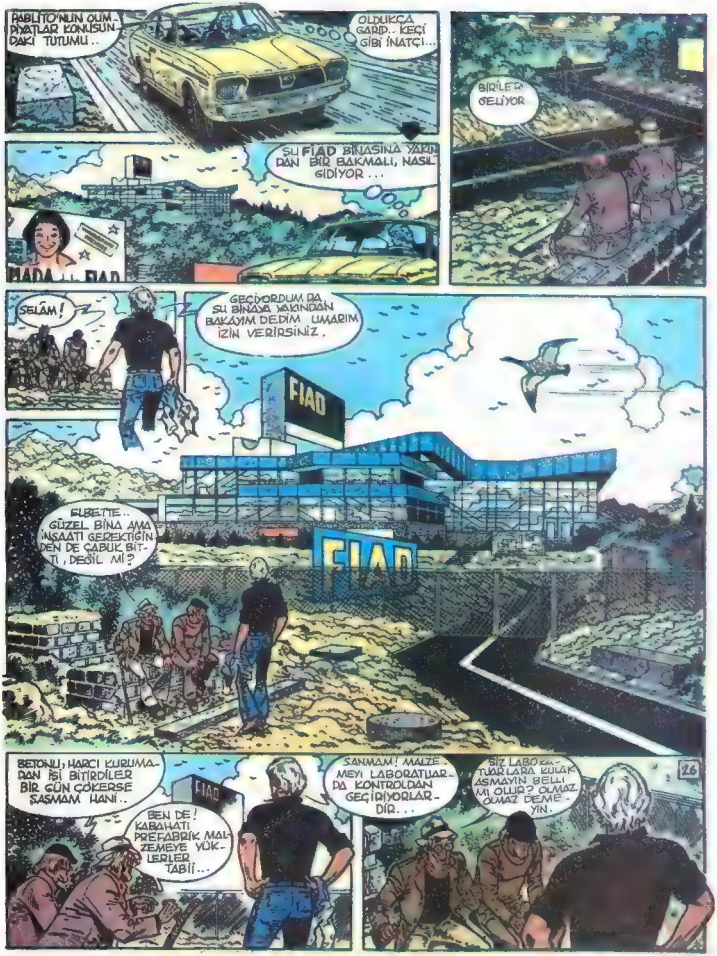
PABLITO'NUN ÖLÜMÜYATLAR KONUSUNDAKİ TUTUMU..
OLDUKÇA GARİP.. KEÇİ GİBİ İNATÇI...
BİRİLERİ GELİYOR
SU FIAD BİNASINA YAKINDAN EKİP BAKMALI, NASIL GİDİYOR...
FIAD
SELÂM!
GEÇİYORDUM DA, SU BİNAYA YAKINDAN BAKAYIM DEDİM. UMARIM İZİN VERİRSİNİZ.
FIAD
ELBETTE.. GÜZEL BİNA AMA İNŞAATI GEREKTİĞİNDEN DE ÇABUK BİTTİ, DEĞİL Mİ?
BETONU, HARCI KURUMADAN İŞİ BİTİRİLER BİR GÜN ÇÖKERSE ŞAŞMAM HANİ..
FIAD
BEN DE! KABAHATİ PREFABRİK MALZEMEYE YÜKLERLER TABİİ...
ŞANSMAN! MALZEMEYİ LABORATUVARDA KONTROLDAN GEÇİRİYORLARDIR...
SİZ LABORATUVARLARA GÜLÜK ASMAYIN BELLİ Mİ OLUR? OLMAZ OLMAZ DEMEYİN.
26

HEM NEDEN AÇILIŞI İÇİN BU KADAR ZAMANDIR BEKLİYORLAR? BİR SEYDEN ÇEKİNİYORLAR BELLİ Kİ...
FIAT
BELKİ DE BADANANIN KURUMASINI BEKLİYORLARDIR. HAYDİ HOŞÇA KALIN..
BADANANIN KURUMASI MI? Yİ VALLAH!
ÇOK ŞAKACISINIZ DOĞRUSU
YOLA KOYULMADAN ÖNCE UZUN SÜRE BİNAYA BAKAKALDI, KAY... DOĞANIN ORTASINDA BİR BETON YIĞINI GİBİ YÜKSELEN BİNAYA...
YAZIK, ÇEVREYİ GEREKTİĞİNCE KODUYAMAMIŞLAR.
FIAT
YAKINDA BASININ DİLİNE DÜŞERLER.
BAKALIM BİZİM RÖVANŞ NASIL BİTECEK?
BARSELONA'YA DÖNEN KAY, YENİDEN ANTRENMANLARA BAŞLADI.
BİR 4-2-4 LÜTFEN
YOK CANIM! BU KADARI DA FAZLA!
GAZETELERİ İZLER...

BÖYLE GÜZEL BİR GÜNDE KEYFİNİZİ KAÇIRAN NEDİR?
FAKİTA! NASILSIN?
GAYET İYİ, AMA SENİ PEK İYİ GÖRMÜYORUM.
ŞUNA BAK! BARCA SÜRÜLÜYOR! FUTBOL EKİBİ İSİDİR, KİŞİSEL HAVA ATMALARA YER YOK! BÜNÜN BENİM VE ARKADAŞLARIM İÇİN SÖYLENİYOR!
HAKSIZLIK ETMİŞLER. DOĞRUSU... TAKMA KAFANA!
ÖYLE YAPACAĞIM ZATEN...
BİR ŞEYLER İÇİP BİRAZ KONUŞALIM İSTER... DİM...
ANLAT BAKALIM, NE VAR NE YOK?
BİLDİĞİN GİBİ İŞTE.
BUGÜN FİAD BİNASINA UĞRADIM, ÇEVREDEKİLER ORASININ GELECEĞİNDEN KAYGILI.
KAYGILANACAK BİR ŞEY YOK... AÇILIŞ İÇİN SADECE GEREKLİ MAKİNELERİN İTHALİ BEKLENİYOR, O KADAR.
AYRICA FİAD DURUMU ÇALIŞANLARINA DA AÇIKLADI PABLITO'NUN BABASI ANLATMADI MI?
AÇILIŞIN TEKNİK NEDENLERDEN SEÇİLDİĞİ ÇALINDI KULAĞIMA
BAHANE OLARAK UYDURMUŞLAR DİĞ...
MERAKLANMA, 1 EKİM'DE AÇILACAK.
BU KADAR KESİN HA? NEREDEN BİLİYORSUN?
AMCAM FİAD'IN HUKUK DANIŞMANIDIR... ONUN DA KULAĞINA ÇALINAN BARCA'NIN RÖVANŞI ALACAĞI!
ÇOKBİLMİŞ AMCAN YANILMAZ MI HİÇ?
ASLA!

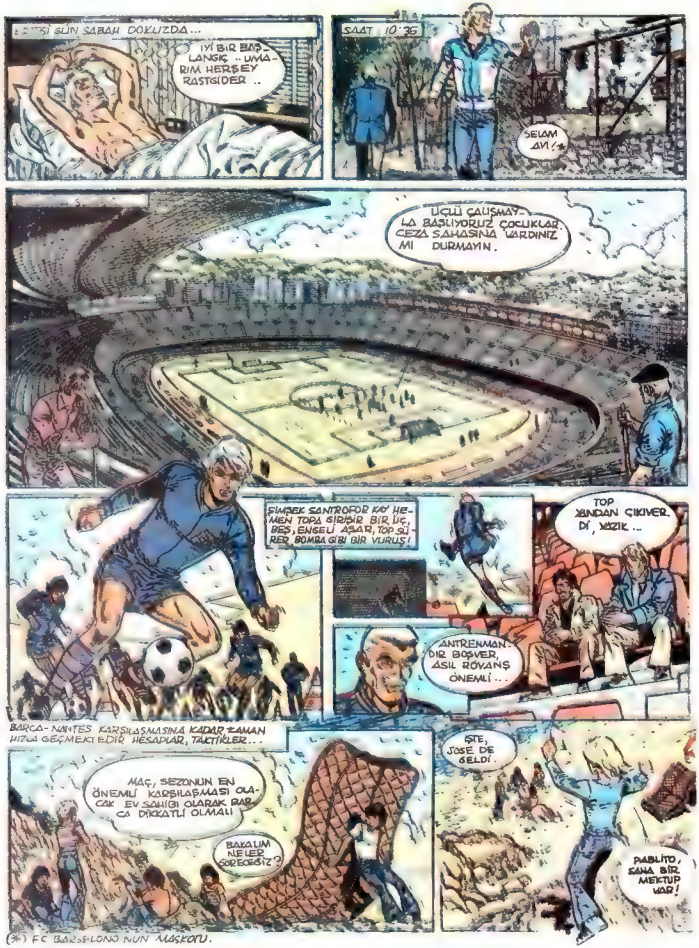

(1) F.C. BARCELONA'NIN MASKOTU.

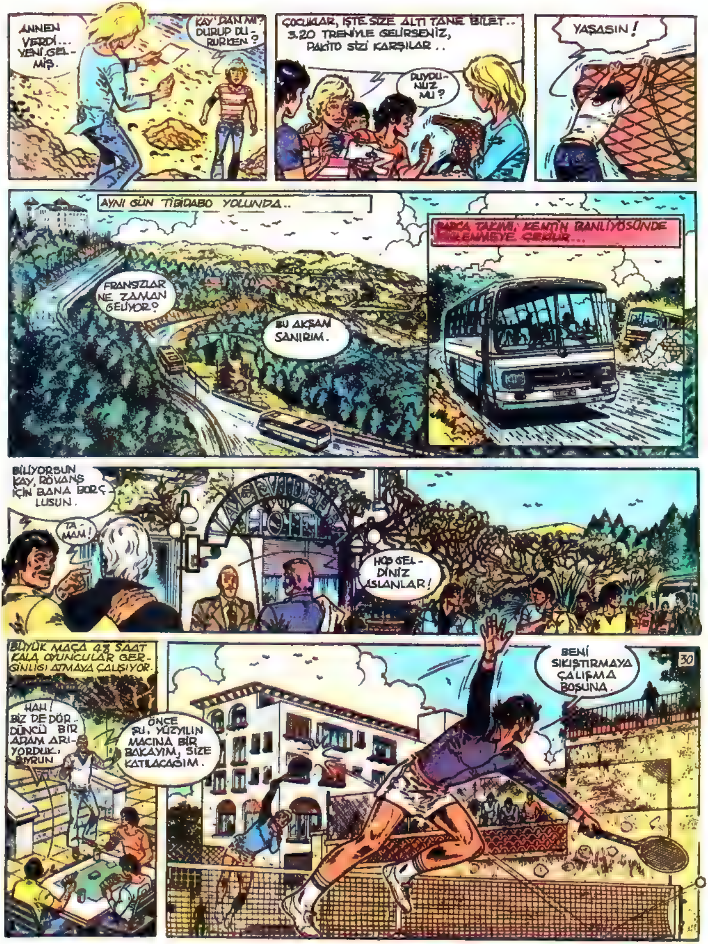

ANNEN VERDİ... YENİ GELMİŞ.
KAY'DAN MI? DURUP DURURKEN?
ÇOCUKLAR, İŞTE SİZE ALTI TANE BİLET... 3.20 TRENİYLE GELİRSENİZ, PAKİTO SİZİ KARŞILAR..
DUYDUNUZ MU?
YAŞASIN!
AYNI GÜN TİBİDABO YOLUNDA..
FRANSIZLAR NE ZAMAN GELİYOR?
BU AKŞAM SANIRIM.
BARÇA TAKIMI, KENTİN BANLİYÖSÜNDE
...ENMEYE GEÇİYOR...
BİLİYORSUN KAY, RÖVANŞ İÇİN BANA BORÇLUSUN.
TAMAM!
HOTEL
HOŞ GELDİNİZ ASLANLAR!
BÜYÜK MAÇA 48 SAAT KALA OYUNCULAR GERGİNLİĞİ ATMAYA ÇALIŞIYOR.
HAH! BİZ DE DÖRDÜNCÜ BİR ADAM ARIYORDUK,
ÖNCE ŞU, YÜZYILIN MAÇINA BİR BAKAYIM, SİZE KATILACAĞIM.
BENİ SIKIŞTIRMAYA ÇALIŞMA BOŞUNA.

GELSİN! SEL - SİN! NASIL OLSA KOLAY ALAMAZSIN MAÇI...
SIKI DUR KOÇUM! GELİYOR!
KAY'IN HAREKET - LERİ YERİN DE, SANSI DA VARDIR.
TÜH!
BEN DE 57'LER - DE RİBOLLA TENİS ARASINDA BOCALAMIŞ - TIM...
KOLAY - SA BİR DE BENİMLE OYNA - YIN!
NE GÜNLER Dİ..
48 SAAT SONRA, PABLİTO VE ARKADAŞLARI BARSELONA'YA VARIRLAR...
HALİ! ORADA DİSİ!
BU KAY'IN ARABASI GALİBA?
BENİMKİ HEPİNİZİ ALAMAZDI DA...
ŞURADA BİR PARK YERİ BULSAK...
MAÇIN BAŞLAMA SAATİ YAKLAŞIRKEN, TAKIM - LAR BİRER - İKİŞER SAHAYA ÇIKIYORDU. KAY'I GÖREN SEYİRCİLER ŞAŞKINLIKTAN ŞAŞKINLIĞA DÜŞTÜLER İŞİ...
BİLETLER YANINIZDA MI?
TABİİ!
B KAPISIN - DAN GİRECE - ĞİZ.
YEDEK Mİ? MANYAK MI BU ANT - RENÖR?
ANTRENÖR İSTİFA!
MAHVOL - DUK! KAY YEDEKTE!
31

SEVGİLİ DİNLEYİCİLER, DUYDUĞUNUZ İTİRAZ SESLERİ BARÇA ANTRENÖRÜNE YÖNELTİLİYOR ÇÜNKÜ KAY BU MAÇTA YEDEKTE...

YEŞİL SAHADAKİ ŞAŞKINLIK DA AZ DEĞİLDİ...

HAYIRDIR? İKİNCİ YARIYA MI SAKLIYORLAR?

İNŞALLAH ANTRENÖRÜN BİR TAKTİĞİDİR BU...

İNŞALLAH...

PABLİTO'NUN, EPEYCE AĞIRINA GİTMİŞTİR DURUM.

TAKIMIN DİĞER YEDEKLERİ, ANTRENÖR, YÖNETİCİLER SAHA KENARINA YERLEŞTİLER.

TRRIIIII

İSPANYOLLARIN TAKTİĞİ KALEYE DOĞRU HIZLI, BİRBİRİ ARDINA AKINLAR GELİŞTİRMEYE DAYALIYDI. MAÇ HIRÇIN BAŞLADI, HIZLI GELİŞTİ...

UZUN TOPLARIN HEPSİ DE BAŞARIYA ULAŞAMIYORDU...

KAY SAHA KENARINDA MAÇI İZLİYORDU.

YAPMA STEF! LUİS'E GÖNDERMEK NEYE YARAR?

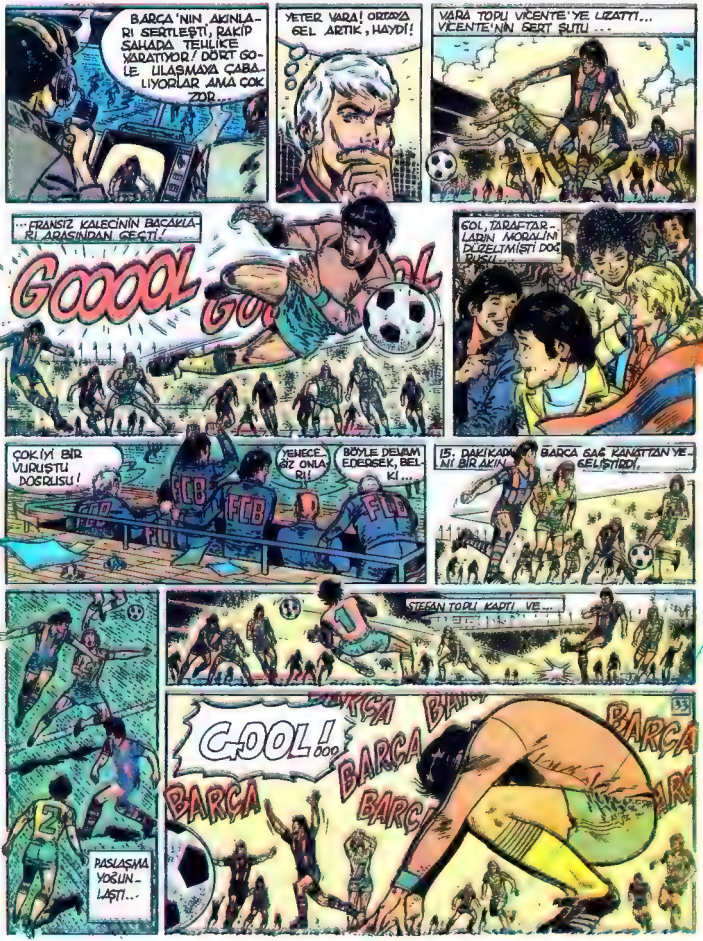

BARÇA'NIN AKINLARI SERTLEŞTİ, RAKİP SAHADA TEHLİKE YARATIYOR! DÖRT GOLE ULAŞMAYA ÇABALIYORLAR AMA ÇOK ZOR...

YETER VARA! ORTAYA GEL ARTIK, HAYDİ!

VARA TOPU VİCENTE'YE UZATTI... VİCENTE'NİN SERT ŞUTU...

...FRANSIZ KALECİNİN BACAKLARI ARASINDAN GEÇTİ!

GOOOOL

GOL, TARAFTARLARIN MORALİNİ DÜZELTMİŞTİ DOĞRUSU...

ÇOK İYİ BİR VURUŞTU DOĞRUSU!

YENECEĞİZ ONLARI!

BÖYLE DEVAM EDERSEK, BELKİ...

15. DAKİKADA BARÇA SAĞ KANATTAN YENİ BİR AKIN GELİŞTİRDİ.

STEFAN TOPU KAPTI VE...

PASLAŞMA YOĞUNLAŞTI...

GOOL!...

BARÇA

BARÇA

BARÇA

BARÇA

BARÇA

DURUM HİÇ FENA DEĞİLDİ... DAHA 70 DAKİKA VARDI VE GOL İÇİN ŞARTLAR UYGUNDU...
DANONE
FRANSIZLARIN KARŞI ATAĞI FENA KESİLDİ...
FRRRRRRRRRRRR!!!
SARI KART.
GERİYE BEYLER! TEKRARLAYIN! DAHA GERİYE!
SAĞA SELİN SAĞA!
ATIŞI KİM YAPACAK?
SERBEST ATIŞ CEZA ÇİZGİSİNİN BEŞ METRE GERİSİNDEN YAPILACAKTI...
DÜDÜKLE BİRLİKTE AYAK İÇİNDEN SAVRULAN TOP ARTEGA'YI AŞIP AĞLARA TAKILDI! DURUM İKİ-BİR!
FRANSIZLAR BU GOLLE KENDİNE GELDİ!
BİRİNCİ YARI BU SONUÇLA KARANDI. TRİBÜNLERDEN TEK BİR USULTU YÜKSELİYORDU.
KAY!
KAY!
KAY!

ÇOCUKLAR KUTLARIM, İYİ OYUN ÇIKARDINIZ... KANATLARDA AÇIK BULDUĞUNUZ YERDEN DALMAYA DEVAM! VARA, PEREZ ÇOK İYİYDİNİZ...

HÜCUMLARA DEVAM! İKİ GOL DAHA ATALIM, SONRA SAVUNMAYA GEÇERSİNİZ. KAY! SOYUN ARTIK SIRAN GELDİ!

SIRAM GELDİĞİNE SEVİNDİM...

FRANSIZLARIN SOYUNMA ODASINDA..

BU SONUÇLA MAÇI BİTİRİRSEK NE ALA! HERHALDE İKİNCİ YARIDA KAY GİRECEK, ONU BLOKE ETMEYE BAKIN!

ŞİMDİ KAY ÇIKMAZSA, DURUM...

İŞTE! İŞTE!

ETAI

ACIMASIZ RAKİPLERE BİR SELAM...

59. DAKİKADA ARDARDA GELEN AKINLARI KALECİ SIKI YAKALADI.

TOP SENİN STEFAN!

NANTES VE BARCA TOP PEŞİNDE...
FRANSIZLAR, ANTRENÖRÜN DEDİĞİNE UYUP, KAY'I BLOKEYE ÇALIŞIYORLAR...
KAY'IN İMDADINA ARKADAŞLARI YETİŞMEKTE GECİKMEDİLER...
MAÇ SERTLEŞMEYE BAŞLAMIŞTI...
KOŞ LUİS!
75. DAKİKADA KAY SOLDAN AKINLAR GELİŞTİRMEYE BAŞLADI. BERTİNAT'IN UZATTISI TOPU USTACA YAKALADI...
SIKI BİR SOL YERLEŞTİRDİ...
BERTİNAT TOPU BAŞIYLA YAKALADI...
AĞLARA GÖNDERDİ! KALECİNİN ELLERİNDEN KAYAN TOP AĞLARA YERLEŞTİ!
F.C. NANTES 1
F.C. BARCELONA 3
BARCELONA ÇOK İYİ OYUN ÇIKARIYOR SEVGİLİ DİNLEYİCİLER, DURUMU 3-1 YAPTILAR.

BAR-CA! BAR-CA!
¡BAR-CA!
BAR-CA! BAR-CA!
BIR GOL DA-HA ÇOCUKLAR, FİNALDEYİZ!
86. DAKİKADA 2 NUMARA BİR AÇIK BULDU.
TRRRiiiiiiiiii
BARCA'NIN ŞANSINI DEĞERLENDİRDİ. AMA CEZA SAHASINDA BİR FAUL!
HAKEMİN KARARI YERİNDEYDİ
İYİ MİSİN?
BOŞVER, TAMAM, TAMAM!
VARA ARKADAŞINA YAPILAN FAULÜ PAHALIYA ÖDETTİ!
GOOOL
GOOOOOL
4:1 BARCA FİNALE ULAŞTI!.
ANTRENÖRLER SİNİR İÇİNDE SAATLERİNE BAKIYORDU. İKİ DAKİKA KALMIŞTI...

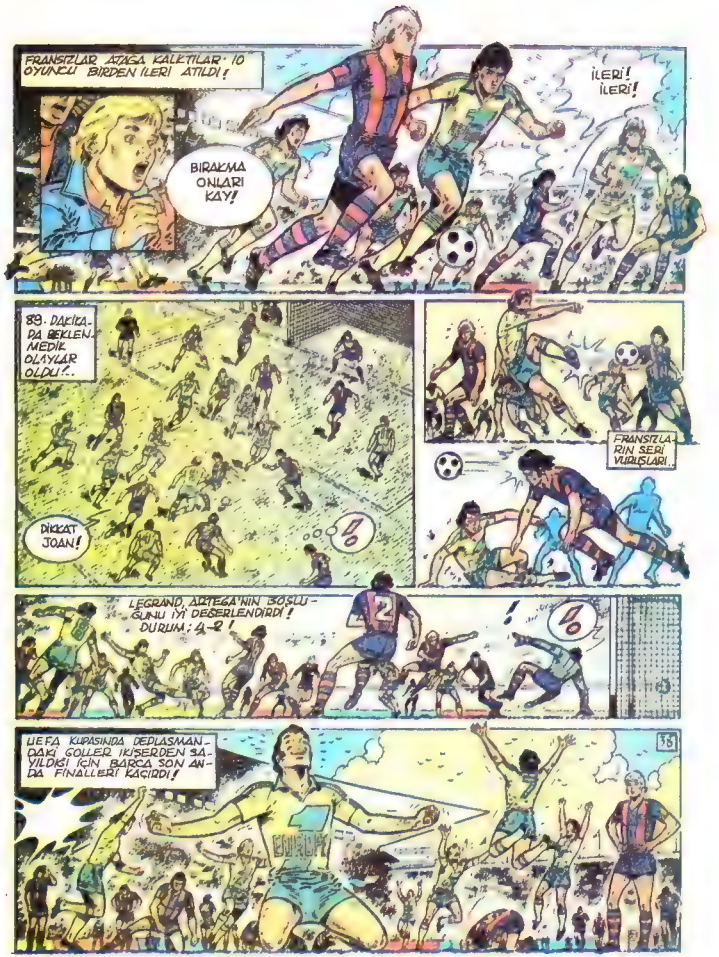
FRANSIZLAR ATAGA KALKTILAR. 10 OYUNCU BIRDEN ILERI ATILDI!
BIRAKMA ONLARI KAY!
ILERI! ILERI!
89. DAKIKADA BEKLENMEDIK OLAYLAR OLDU!..
DIKKAT JOAN!
FRANSIZLARIN SERI VURUSLARI..
LEGRAND, ARTEGA'NIN BOŞLUĞUNU IYI DEĞERLENDIRDI! DURUM: 4-2!
UEFA KUPASINDA DEPLASMANDAKI GOLLER KURALINDAN DOLAYIDIR KI BARCA SON ANDA FINALLERI KAÇIRDI!
33

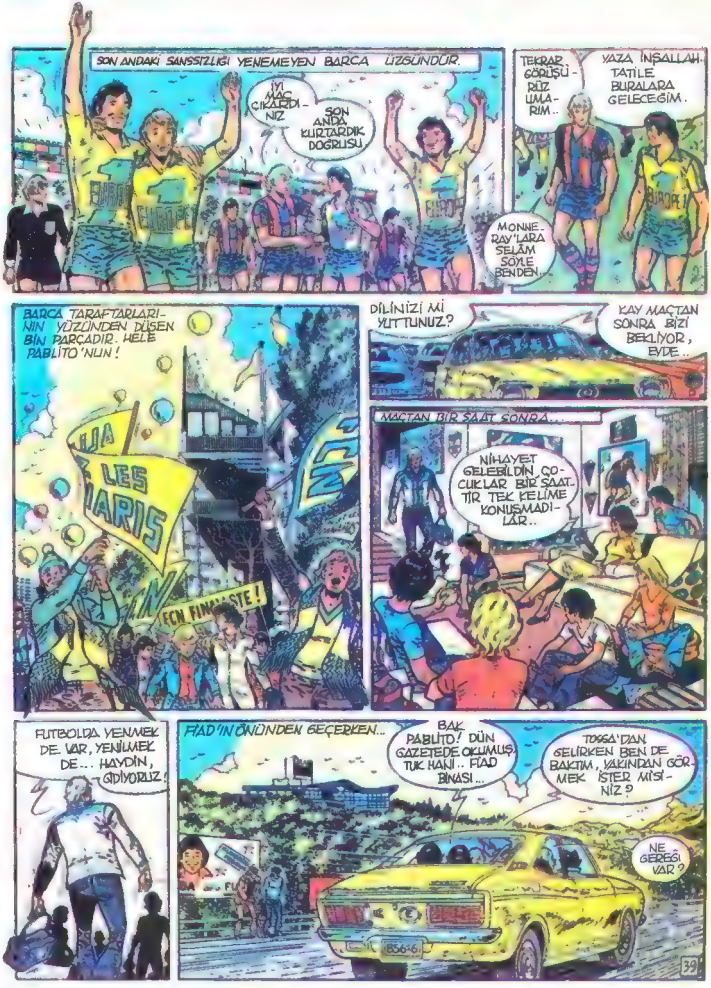
SON ANDAKİ SANSSİZLIĞI YENEMEYEN BARÇA ÜZGÜNDÜR.
İYİ MAÇ ÇIKARDINIZ -
SON ANDA KURTARDIK DOĞRUSU.
TEKRAR GÖRÜŞÜRÜZ UMARIM..
YAZA İNŞALLAH. TATİLE BURALARA GELECEĞİM.
MONNE, RAV'LARA SELÂM SÖYLE BENDEN.
BARÇA TARAFTARLARININ YÜZÜNDEN DÜŞEN BİN PARÇADIR. HELE PABLİTO'NUN!
DİLİNİZİ Mİ YUTTUNUZ?
KAY MAÇTAN SONRA BİZİ BEKLİYOR, EVDE..
MAÇTAN BİR SAAT SONRA...
NİHAYET GELEBİLDİN, ÇOCUKLAR BİR SAATTİR TEK KELİME KONUŞMADILAR..
FUTBOLDA YENMEK DE VAR, YENİLMEK DE... HAYDİN, GİDİYORUZ!
FIAD'IN ÖNÜNDEN GEÇERKEN...
BAK PABLİTO! DÜN GAZETEDE OKUMUŞTUK HANİ.. FIAD BİNASI..
TOSSA'DAN GELİRKEN BEN DE BAKTIM, YAKINDAN GÖRMEK İSTER MİSİNİZ?
NE GEREĞİ VAR?
B56-6

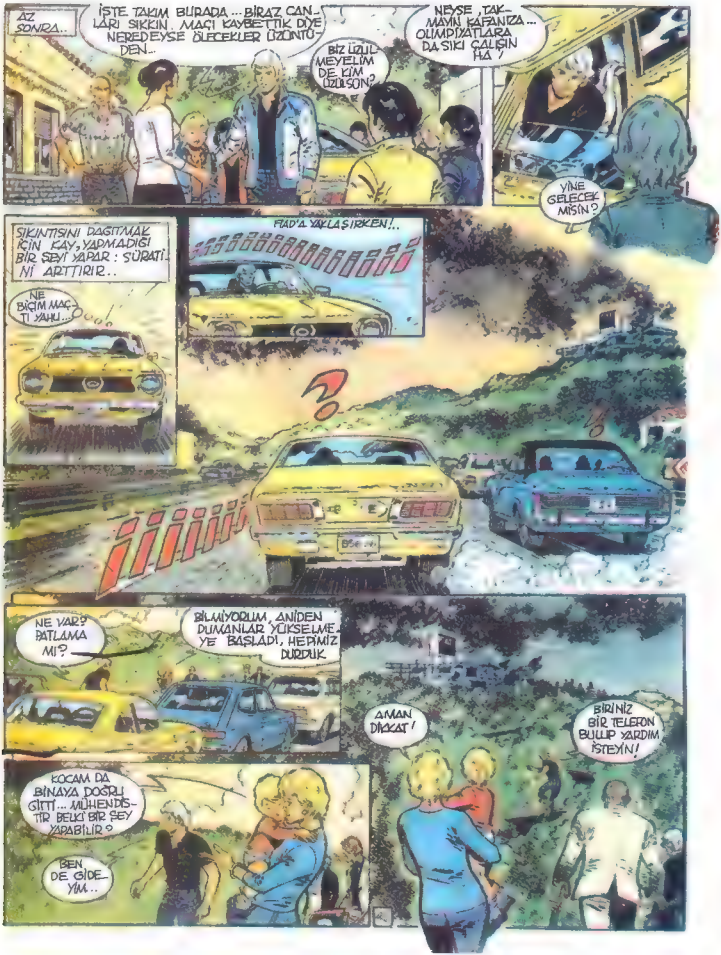

AZ SONRA..

İŞTE TAKIM BURADA... BİRAZ CANLARI SIKKIN. MAÇI KAYBETTİK DİYE NEREDEYSE ÖLECEKLER ÜZÜNTÜDEN...

BİZ ÜZÜLMEYELİM DE KİM ÜZÜLSÜN?

NEYSE, TAKMAYIN KAFANIZA... OLİMPİYATLARA DA SIKI ÇALIŞIN HA!

YİNE GELECEK MİSİN?

SIKINTISINI DAĞITMAK İÇİN KAY, YAPMADIĞI BİR ŞEYİ YAPAR: SÜRATİNİ ARTTIRIR..

NE BİÇİM MAÇTI YAHU...

FIAD'A YAKLAŞIRKEN!..

NE VAR? PATLAMA MI?

BİLMİYORUM, ANİDEN DUMANLAR YÜKSELMEYE BAŞLADI, HEPİMİZ DURDUK

AMAN DİKKAT!

BİRİNİZ BİR TELEFON BULUP YARDIM İSTEYİN!

KOCAM DA BİNAYA DOĞRU GİTTİ... MÜHENDİSTİR BELKİ BİR ŞEY YAPABİLİR?

BEN DE GİDEYİM..

HEY! KİMSE VAR MI?
KOŞUN!
ALVARO!!
YARALI VAR MI?
BİLEMİYORUZ... ARKADAŞI AŞAĞIDA KALMIŞ... EN AZINDAN 6-7 METRE DERİNLİKTE... NASIL İNEBİLİRİZ?
NASIL OLDU BU İŞ?
ALVARO'YLA BEN HAVALANDIRMADAN GİRDİK İÇERİ... SIĞ MERAKTAN...
YOKSA HIRSIZLIK İÇİN Mİ?
DEĞİL!
SEBEP SONRA!
GAZ KOKUSU ALDIĞIM İÇİN BEN ÇIKTIM. ALVARO ORADA KALDI. SONRA ANİDEN BİR PATLAMA OLDU!
HERHALDE ALVARO KİBRİT ÇAKMIŞTI.
YOLDAN GÖRÜNEN DUMANIN NESİ?
BİNA İÇİN İÇİN YANACAK BİR MALZEMEDEN YAPILMIŞ. ALEV YOKTUR AMA, YOĞUN DUMAN ÇIKAR...
KULİSTE TAM ARADIKLARI GİBİ BİR HALAT VARDIR...
AZ SONRA...
HAH! İŞTE ORADA YAVAŞ BIRAKILAN İP!
BİRAZ ÖNCE OĞLANI AŞAĞIDAN KURTARMALIYIZ... POLİS DE GELİR AMA, BELKİ AĞIR YARALIDIR. ŞU ARKADAKİ KULİSTE İP VAR MI ACABA?

SEN MİSİN, TOMAS?
TOMAS YUKARIDA. SENİ BURADAN ÇIKARTMAMA YARDIM EDECEK...
YARASI AĞIR DEĞİL AMA BÜYÜK ŞOK GEÇİRMİŞ...
YAVAŞ, ŞİMDİ SENİ SIRTIMA ALACAĞIM, TAMAM MI?
DUR... DUR...
YAVAŞ ÇEKİN İPİ ÇOCUKLAR, ADAM HAFİF DEĞİL!
TAMAM! BİRKAÇ KİŞİ DAHA GELDİ ZATEN, İTFAİYE DE GELİYOR.
OKEY, YAVAŞ YAVAŞ!
BANA SIKI TUTUN HA!
YAKALAYIN!
DUR, BEN ALAYIM!
TAMAM ALVARO, KURTULDUN ARTIK!
İLK YARDIM, İTFAİYE, POLİSLER KISA SÜREDE YETİŞTİLER. FİAD PATRONLARI DA GAZETECİLER İLE BİRLİKTE GELDİ...
ALVARO'YLA GİDEBİLİR MİYİM?
ÖNCE BENİMLE KARAKOLA GELECEKSİNİZ!
YANGINI KONTROL ALTINA ALDIK EFENDİM.
FIAB
YIKILMA TEHLİKESİ GÖSTEREN DUVARLARI DA YIKIN!

FIAD
DURUM HAKKINDA EN İYİ AÇIKLAMAYI HERHALDE İTFAİYE YAPACAKTIR BEYLER...
FİAD YENİDEN NE KADAR ZAMANDA YAPILIR?..
KESİN BİR ŞEY SÖYLEMEK İÇİN HENÜZ ERKEN. UZMANLAR KARAR VERECEKTİR AMA HERHALDE AYLAR SÜRER... BU ARADA İNŞAATTA ÇALIŞANLARIN HAKLARI KORUNACAK.
ARTIK İŞİMİZ BİTTİ. KARIM DA MERAK ETMİŞTİR...
HAKLISINIZ.
HERHALDE MAHKEMEDE YİNE GÖRÜŞECEĞİZ İFADEMİZE BAŞVURACAKLARDIR.
GÖRÜŞÜRÜZ HERHALDE.
ZAVALLI PABLİTO, BARSELONA'YA GİTMESİ YİNE SUYA DÜŞTÜ. EN İYİSİ TOSSA'YA DÖNEYİM, RADYODAN DA DUYMUŞLARDIR AMA...
?
RRRING..
KAY! KAZA MI GEÇİRDİN?
KAY, HER ŞEYİ OLDUĞU GİBİ ANLATIR
FİAD'IN PATRONU KONTRATLARINIZIN UZATILACAĞINI BELİRTTİ. YANİ, UZUN SÜRE BURADASINIZ.
BENİM İÇİN HAVA HOŞ... PATRONLARIN KARARI BÖYLEYSE, BARSELONA'YA GİDİŞİMİZİ ERTELERİZ...
YANİ DAHA BURADA MIYIZ?
EVET, EPEYCE BİR SÜRE...
YAŞŞŞASINNN!
43

BURADAYIZ! GİTMİYORUZ! BURADAYIZ!
TURO! RAF! JOSE! RİK! MİGUEL! BURADA KALIYORUZ!
MEĞER ARKADAŞLARINDAN AYRILACAĞINA ÜZÜLÜYORMUŞ!
AYRILIK ZAMANI YAKLAŞTIKÇA ÖĞLANA BİR GARİPLİKLER GELMİŞTİ.
NEYSE, TESADÜFLER ONU ARKADAŞLARINDAN AYIRMADI İŞTE...
ZAMANINDA BEN DE BÖYLEYDİM... KOPAMAZDIM ARKADAŞLARIMDAN... AMA FUTBOL ATEŞİ YÜREĞİNİ BİR KAPLASIN, GÖRÜRSÜNÜZ ONU.
ÇOCUKLAR! BURADAYIZ! BURADA KALIYORUZ! HEP BİRLİKTE!

ÇIĞ

Şeytan Uçurumu'ndan aşağı kaymak, herkesin yapabileceği bir iş değildi. Ama Angus şanslı bir günündeydi

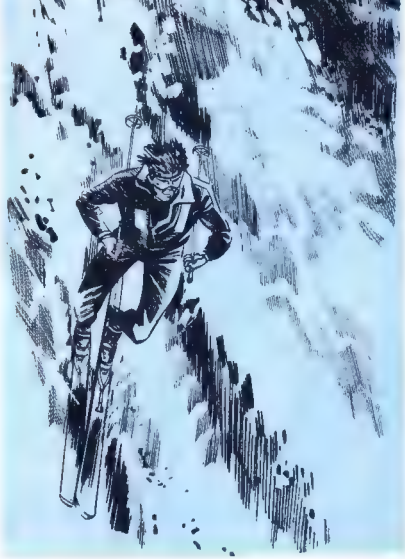

Bir evin duvarından aşağıya kayak yapıyormuş gibi bir duygu veriyordu insana...

ANGUS Mackenzie, ağaç dizisinin yakınındaki tümsekten aşağıya kayarken başını eğip ayağındaki yeni kayaklara baktı. Hiç değilse kendisi için yeni! Madem, Avusturya yapısı ve kesinlikle çok pahalı kayaklar.

Max Horst bu kayakları ona verdiğinde oldukça şaşalamıştı. Slalom yarışından sonra Angus oturmuş dinlenirken Avusturyalı şampiyon, karları çizmeleriyle gıcırdatarak yanına yaklaşmış.

"Dostum," demişti ona. "Kayağını son dönüşü yaparken kırdığını söylediler bana."

Angus başını sallayıp, "Öyle oldu," diye karşılık vermişti. Kayağı tahtaydı. İşin kötü yanı, Angus'un bir tek çift kayağı vardı Bu konuda biraz da kendini suçluyordu. Kendini fazla hıza zorlamasa, düşmeyeceğini, bu işleri başına getirmeyeceğini düşünmekteydi. Yanlış bir işe kalkışmıştı. Uçan Avusturyalıyı zaten yenemezdi ki! Kendine bir çift kanat edinse bile kolay kolay geçemezdi onu. Angus hemen hemen kayaklar üzerinde büyümüş bir insandı. Babasının çiftliğindeki tüm tepeleri kullanır, sporunda ilerlemek için hepsinden yararlanmaya çalışırdı. Ama İskoçya'nın karları güvenilir cinsten değildi. Avrupa'da yaşayanların doğal kabul ettiği antrenmanı, İskoçya'da yapmaya olanak yoktu.

Max Horst çok rahat bir sesle, "Galiba slalom konusuna yabancısın," demişti ona.

Angus, "Biz pek yapmayız," diye kabullendi. Asıl düşüncesi dilinin ucuna gelmişti ama yuttu. Kara çakılmış bir sürü direğin arasına gire çıka dolaşmanın, en zevkli şey olmadığını söyleyecekti neredeyse.

Avusturyalı ona, "Yenilmek seni üzmemeli," demişti. "Bu ülkede biz çok antrenman yapabiliyoruz. Ben on yaşımdan beri slalom yaparım." Sonra birdenbire elindeki bir çift kayağı karın üzerine dikivermişti. "Yeni kayak gerekecek sana! Bunları al!"

Angus gözlerini kırpıştırmıştı o zaman. Sonra da itiraz etmişti. "Ama senin malını böyle..."

Horst o zaman, "Benim evde bir yığın kayağım var," demişti. "Bu da senin olsun. Özel bir nedenim de var. Bugün kayakta büyük bir tehlikeyi göze aldım. Böyle rizikolar sonunda birini mutlaka üzer. Onu ödemek için bunları sana veriyorum. O zaman denkleşmiş oluyor."

ANGUS kaşlarını çatmıştı. Bu sözlerin mantıklı olduğunun farkındaydı. Yüksek sesle, "Senin hiçbir rizikoya girdiğini görme.. " diye başladığı sırada sustu. Hatırlamıştı. Yarışta Horst bir ara, ince karla kaplı bir dönemeçte çok büyük bir hızla dönmeye kalkışmıştı.

Buzlaşmaya başlayan ince tabaka üzerinde kayakları tiz bir ses de çıkarmıştı. Yolunun üzerinde bir grup granit kayalar vardı. Orada bulunmaması gereken kayalar. Ama aslında, yani normal koşullarda, o kayalar zaten yarışçının yolu üzerinde sayılmazdı. Horst rahat bir hareketle kayağının tekini havaya kaldırmış, tekiyle kayaların üzerine doğru tırmanmış, sonra üzerinden ileriye doğru atlayıvermişti. Seyretmesi akıllara durgunluk veren bir yetenekti bu. Angus o sıra, Horst gibi bir kayakçının belki böyle şeyleri normal olarak yapabildiğini düşünmüştü. Oysa durum öyle değildi demek.

Horst sözlerine devam ediyordu. "İyi şansı kullandıktan sonra karşılığını ödememek her zaman kötü şans getirir," dedi. Sonra Angus'un omzunu okşayarak sözlerini bitirdi. "Auf Wiedersehen."

Güzel kayaklardı doğrusu. Akşam karanlığı inerken Angus ağırlığını verip hızlandı. Bir an önce dönmek istiyordu artık. Başının üzerinde birkaç yüz metrelik duvaklar, karla kaplı, yükseliyordu. Angus yoluna dikkatle devam etti Bu yoldan giderse, vadinin kenarından dolaşacağı yerde, kestirme gitmiş, birkaç kilometre kazanmış olacaktı. Belki karları oynatmanın yaratacağı ufak bir tehlike vardı ama... Angus aşağı tarafta kalan bayıra baktı. Buraya yerli ahali, "Şeytan Uçurumu" diye isim takmıştı. Bir kere inmişti buradan Angus. Durmadan sağa sola dönüşler yaparak, hızını azaltmaya çalışarak inmişti. Ama bir daha asla denemezdi. Bir evin duvarından aşağıya kayak yapıyormuş gibi bir duygu veriyordu burası insana.

Pofff!

ANGUS olduğu yerde durdu. Düşen karların sesini, işitmekten çok, hissetmişti. Bir süre önce hava fazlaca ısınmıştı. Hatırlıyordu bunu. Belki de o sıcaklık, yüksekliklerdeki karları yerinden oynatmıştı. Başını kaldırıp baktı ve baktığı anda da kamı donar gibi oldu. Yukardaki karlar şekil değiştiriyorlardı. Denizin yüzü gibi dalgalar oluşmaktaydı orada. Daha önce de görmüştü böyle şeyleri... uzaktan. Oysa şimdi tam altındaydı.

Birkaç saniye daha geçerse kendini çığın yolu üzerinde bulacaktı.

Angus büyük bir soğukkanlılıkla ihtimalleri hesaplamakta olduğunu farketti. Bu yoldan ilerleyemezdi. Kayan karlar en azından yarım millik bir alana düşecekti. İkinci bir bakış ona geri dönecek zamanı da olmadığını anlatmaya yetti. Bir tek şansı kalıyordu. Binde bir şansı! Çığın önü sıra kaymak ve ondan hızlı gidebileceğini ummak zorundaydı.

Hemen döndü, kendini ileriye doğ-

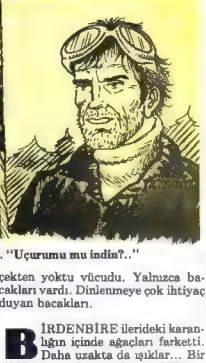

Arkadaşı ona garip garip baktı. "Uçurumu mu indin?.."

ru fırlattı ve Şeytan Uçurumu'ndan aşağıya canı pahasına kaymaya başladı!

Kayaklarının hışırtısına ek olarak, ta arkalarda kopan gök gürültüsü gibi sesleri duydu... yarışın başlamış olduğunu anladı. Öne eğildi, kayakçıların "yumurta pozisyonu" dediği poza girip kayaklarının üzerine çömeldi, sopalarını koltuğunun altına kıstırıp uçlarını arkaya verdi, kopup gitti. "Sus" yapmayı, yani bir yamaçtan dümdüz inmeyi daha önce de sık sık denemişti. Ama Şeytan Uçurumu kadar dik bir yerde, asla!

İnsanın ne kadar çabuk hız kazanabildiğine daha önce hiç dikkat etmemiş olduğunu farketti. Genellikle böyle dik yerlerden inerken kayaklar sağa sola çevrilir, hızın birazı azaltılmaya çahşırdı. Ama "sus", kayakçının düşen bir taş gibi artan hıza ulaşmasını sağlıyordu. En ufak kar tepeciği bile, kayaklar onu bıçak gibi yarıp geçerken kaskatı geliyordu insana.

Düşersem ne olur acaba... diye düşündü Angus. Kuramsal olarak ayağındaki bantlar otomatik olarak açılacak, kayaklar, giydiği botlardan ayrılacaktı. Oysa Angus'un gözünün önüne, havada uçuşan Tollar, bacaklar ve kayakların olanca ağırlıklarıyla uçurumun dibine düşüşünden başka bir şey gelmiyordu.

Uaaaaark!

Angus bir tümseğe tosladı, havalanıp üç metre kadar uçtu, tekrar karların üzerine iniş yaptı. Çarpmanın etkisini hafifletmek için dizlerini bükmüştü. Baldırlarında o zamana kadar sızı olarak hissettiği şey birden yoğun bir ağrıya dönüştü.

Daha ne kadar yolu vardı? Çığlık atan deli rüzgâr suratını donduruyor, soluk almayı hemen hemen olanaksız hale getiriyordu Angus kafasını göğsüne doğru eğip biraz hava yutmayı denedi. Cömelme pozu vücudunun tutulmasına neden olmuştu. Hiçbir şey hissetmiyordu. Duyu diye bir şey yoktu artık vücudunda. Belki de gerçekten yoktu vücudu. Yalnızca bacakları vardı. Dinlenmeye çok ihtiyaç duyan bacakları.

BİRDENBİRE ilerideki karanlığın içinde ağaçları farketti. Daha uzakta da ışıklar... Bir çiftlik. Angus bu ağaçların tehlike sınırını oluşturduğunu hayal meyal hatırlayabildi. Oradan sonra yokuş azalarak bitiyor, düz hale geliyor, daha sonra da biraz tırmanış yapıyordu. Çığa karşı doğal bir koruyucu olarak. Ayağının altın'daki tabanın meylini kaybettiğini hissetti, kendi hızı da biraz azaldı. Angus dikkatle, birtakım hafif dönüşlere girişti. Kayakların kenarları karları ısırıyor gibiydi. Son gücünü toplayıp çiftliğin kapısı dışında durmayı başardı.

Soluk soluğa, başını çevirip arkasına baktı. Ta yukarlarda, Şeytan Uçurumu'nun yüzü düşen karlardan yeni bir dizi tepeciklere sahip olmuş gibi görünüyordu. O kadar. Kazanmıştı yarışı. Çığ da durmuştu zaten.

"Sen misin, Angus?"

Çiftlik evinden birinin çıktığını o anda farketti. Harry McCloud. Komşuların oğlu.

"Evet, Harry, benim," dedi.

Arkadaşı ona garip garip baktı. "Uçurumu mu indin?"

Angus başını salladı.

"Bir gün kafanı kıracaksın," dedi Harry. "Neredeyse o uçurumdan aşağı şus yapmaya kalkacaksın."

Angus 'ben de onu yaptım' demek üzere ağzını açtığı sırada, vazgeçip sustu. Ne demişti Avusturyalı ona? "İyi şansı kullanıp karşılığını ödememek, kötü şans getirir..."

Angus'unki de tam anlamıyla iyi şanstı. Bunu ödemenin bir tek yolu olduğunu anlayıverdi bir anda. Başarısı bir sır olarak kalmalıydı... Şeytan Uçurumu'yla kendisi arasında bir sır!

Harry'ye sırıttı. "Uçurumdan aşağı şus yapmak mı?" dedi. "İnsanın deli olması gerekir böyle bir şeye kalkışmak için!"

SKYSTREAK roket uçağının pilot kabininde oturan Mitch Rawson, dudaklarını yaladı, kısa süren kararsızlıktan sonra bir numaralı motoru ateşledi. Roket atar hemen çalıştı, büyük bir gürültü başladı. Uçak öne fırlayınca Mitch, koltuğunun arkasına yapıştığını hissetti. İkinci üçüncü ve dördüncü motorları da ateşledi. Skystreak ses duvarını hemen aştı, bir alev ırmağının üzerinde havayı yararak ilerledi.

Mitch önündeki panele, ibrelere baktı, kontrol altına almak zorunda olduğu büyük güçleri düşününce ürperdi. Başındaki kulaklıklar çıtırdadı. Kuru bir ses, "Kontrol kulesinden Z.1'e," diyordu. "Rakamları verin lütfen."

Norton Airflames şirketinden Henry Norton'un sesiydi bu. Yani Skystreak'in yaratıcısı. Mitch konuşmaya başladı

"Hız binikiyüz... yükselti otuzbin. Tüm motorlar çalışıyor İki dakikaya kadar dalıyorum."

Dalmak! Mitch tekrar ürperdi Miğferinin altında alnından terler boşalıyordu. Belki yüzüncü defa kendi kendine sordu: "Uçak dayanacak mı?" İkinci denemeydi bu. İlk denemede roketatarların gücü ve uçağın hıza dayanıklılığı kanıtlanmıştı. O bile tehlikeliydi. Ama dalış! Mitch'in arkadaşı genç Pete Tracey o dalış sırasında yere çakılmış, ölmüştü. Bunun neden olduğu yolunda ancak tahminler yürütülüyordu. Pete yaşamamıştı ki anlatsın! Sonra uçak tekrar elden geçirilmiş, bazı yerlerinin planı değiştirilmişti. Bilinen o kadardı.

Mitch kontrolun iki koluna uzandı, bir yandan mikrofona konuştu:

"Z.1'den kuleye. Dalıyorum... şimdi!"

"İyi şanslar Z.1. Rakamları verin. Tamam."

Son hızla aşağıdaki bulut tabakasına yaklaşmaktaydı. İçine bir korku girdi. Az kalmıştı. Kocaman soru işaretine az kalmıştı.

"Hız, ikibinbeşyüz... yükselti, onaltıbin."

Hiç uyarısız... apansız, korkunç bir ışık, Mitch'in yüzünü sanki yaktı. Elleri kontrolu bırakıp gözlerini siperlemek üzere yüzüne doğru uçtu. Ağzı açıldı, içinden sessiz bir çığlık kurtuldu. Rawson'un elleri tekrar kontrole uzandı ama artık çok geçti. Çeliğin yırtılma sesi geldi kulağına "Tanrım! Parçalanıyor!" Bakışları netleşti. Burun kısmı sallanıyordu uçağın. Yavaşça yerinden kurtuldu, parçalandı, pilot kabininin camının tam yanıbaşından geçip uçtu Uçaktan ikinci bir parça koparken cama carptı. Yer giderek Mitch'e doğru yaklaşıyordu. Pırıl pırıl güneş altında. Düşüyordu.

Düşüyordu... ölecekti!

ÇIĞLIĞI ilk duyan, Bill Maitland oldu. Koridoru koşarak geçip Mitch'in uyuduğu otel odasını daldı. Mitch Rawson yatakta çırpınıyor, bağırıyordu, "Yoo, olamaz! Parçalanıyor! Kurtaramıyorum... kurtulamıyorum..."

Maitland yatağa yaklaştı, deneme pilotunun omzunu tutup sarstı. "Uyan, Mitch! Uyan. Bir şey yok, duyuyor musun? Uyan!"

Çığlık kesildi. Mitch Rawson'un gözleri açıldı, bakışları Bill Maitland'ın kaygılı yüzüne dikildi. Maitland onu yatıştırmaya çalışarak, "Sakin ol Mitch," dedi. "Rüya gördün."

"Rüya ha... Kâbus demek daha doğru Bill...beni duyar oldu mu?"

Maitland ona anlayışlı gözlerle baktı. "Nasıl işitebilirler. Mitch? Alan altı mil ötede."

"Elbette!" Rawson ayaklarını yataktan sallandırdı. Acı acı gülümsedi. "Iyi ki duymadılar," dedi Mitch Rawson çöküyor sanırlardı."

Maitland'ın yüzünden bir gölge geçti. "Sen çökmezsin Mitch! Hele sen!"

"Nezaketine teşekkürler, Bill Ama ben pek emin değilim. O ilk deneme uçuşunu bir türlü unutamıyorum. Pete Tracey'in öldüğü uçuşu. Rüyamda kendimi onun yerinde görüyorum. Skystreak çevremde parçalanıp dökülüyor gibi oluyor..."

"Düşünme bunu Mitch. Pete'in başına gelenler uçağın kusurundan değildi. Bunu hepimiz biliyoruz."

"Evet, uzmanlar Pete'in bir an kendinden geçtiğine inanıyor. Ama kimse ne olduğunu kesin olarak bilemez."

Bill Maitland gülümsedi. "İşte onun için bu işi sana verdiler, Mitch. Onun için 48 yaşına geldiğin ve emekli olduğun halde seni çağırttılar!"

PİSTE girdiklerinde sabah güneşinin ışıkları kontrol kulesinin cam kubbesinden çevreye yansıyordu. Koca hangarda mühendisler, Skystreak'in başındaydı. Mitch'le Bill arabadan inerken iki kişi gruptan ayrılıp onlara doğru yürüdü. Norton iki pilotu selamladı. Merhaba Mitch, Bill... erken geldiniz."

"Doktor beni muayene etmeden uçağa bir göz atayım dedim, Bay Norton. Bir mahzuru var mı, doktor?"

Doktor güldü."Düğün gecesinden önce gelini görmek uğursuzluktur derler ama, senin bâtıl inançların yoktur, bilirim," dedi.

Mitch, Bill'e acele göz atıp,"Taş gibi uyudum, Bay Norton," dedi. Üzülmeyin, iyiyim ben. Uçakta bir

şey buldunuz mu?"

"Didik didik gözden geçirdik. Ama ilk uçakta da kusur bulunamamıştı zaten. Herhalde Tracey kendini kaybetti, bir oksijen tıkanması oldu."

Mitch tekrar rüyasını düşündü. Ne olmuştu Pete Tracey'e gerçekte?

Norton saatine baktı."Sizi brifing odasında görürüm," dedi."Uçuş planında bazı değişiklikler var."

"Tamam, Bay Norton. Doktor, az sonra revirde buluşuruz."

Pilotlar uzaklaştıktan sonra Norton, doktora döndü.

"Mitch için kaygılıyım, Flavell," dedi. Bana biraz... sinirli göründü."

"Normaldir, Henry. Herhalde deneme için heyecanlanıyordur. Onu uzun zamandır tanıyorum. Yüzünü kara çıkarmayacaktır."

"Umarım. Ama sen onu mutlaka ederken dikkatli ol. Bu uçuşa çok şey bağlı."

Belki de John Flavell, patronun etkisinde kalmıştı. Revirde yapılan muayene sırasında Mitch bir ara, Doktor," dedi."On dakikadır kalbimi muayene ediyorsunuz. Bir şey mi var?"

Ellerini dümdüz karşıya uzat, öylece tut, kıpırdama Mitch!";

Mitch denileni yaptı. Şaşırmıştı. Otuz saniye kadar öyle durduktan sonra Mitch'in elleri titremeye başladı, derken titremeler sarsılmaya dönüştü. Kolları acıyınca Mitch onları indirdi."Bakın, doktor, bunun hiç önemi yok. Ben formdayım diyorum size. Yaşım da 48. Benim için işi bitti artık diyorlar. Ama yanılıyorlar... bunu kanıtlayacağım. Hem onlara, hem de kendime. Bu uçuşu yapmak zorundayım, doktor. Mecburum!"

Doktor çantasını toplarken,"Biliyorum, Mitch," dedi."Artık giyin."

Mitch revirden çıktığında başını kaldırıp bulut yüksekliğine baktı. Onbin metre kadar. Hep öyle olurdu zaten. Genellikle Pete öldüğü gün de öyleydi. O sıra hoparlörde kendi adını duydu. Norton'un odasına çağrılmaktaydı. Gidip kapıyı vurdu, girdiğinde Norton'la doktoru içerde buldu."Beni mi görmek istediniz, Bay Norton?"

Evet, Mitch. Sana bunu söylemek beni üzüyor ama, seni deneme uçuşundan çıkarıyorum. Skystreak'i Maitland uçuracak."

Mitch olduğu yerde kalakalmıştı. Doktor ona,"Söylemek zorundaydım, Mitch," dedi. "Senin kendi iyiliğin için. Reflekslerin yavaşlamış. Psikolojik baskı altında olduğun da ayrı Uçuşu yapacak durumda değilsin."

"Ama... yanılıyorsunuz, doktor' İyiyim ben! Parmaklarım titredi ama, bunun önemi yok ki!"

Norton atıldı."Risk büyüyor demektir, Mitch," dedi'"Tracey'in başına gelenleri biliyorsun. Bir gecikme daha olmamalı. Milyonlarca dolarlık

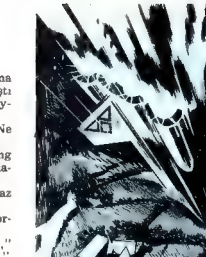

Yer kiderek Mitch'e doğru yaklaşıyordu. Pırıl pırıl güneş altında. Düşüyordu... ölecekti!

anlaşmalar bu uçuşu bekliyor."

Mitch cevap veremedi. Norton devam etti."Üzgünüm Mitch. Ama üzülme. Kaybettiğin zamanın karşılığını ödeyeceğiz."

"Benim derdim para değil. Gurur... özsaygı... bu uçuşu yapmak zorundayım!"

MÜHENDİSLERLE teknisyeler bir ara dayadı. Pilotun hazır olarak uçağa doğru yürüyüşünü izlediler. Maitland'a kalmıştı artık her şey. Uçak pistin üzerinden havalandığı anda, Bill Maitland, Norton'un odasına top gibi daldı. "Mitch..." dedi boğuk bir sesle. "Bana yardım ediyordu. Yumruğu göremedim bile. Beni bayıltıp... Herhalde uçağa o bindi!"

Norton hemen telsizin başına geçti.

"Rawson, ben Henry Norton. On dakikada bu uçağı yere indirmeni istiyorum. Bu bir emirdir, Rawson!"

Mitch, gözü yükselti ibresinde, kendi kendine sırıttı. "Geç kaldın, Norton," dedi. "Yolun yarısına vardım bile. Bu uçuşu yapmak zorundayım Bill'e söyle, çenesine vurduğum için özür dilerim. Anlayacaktır, eminim!"

Mitch Rawson bulutların üzerindeydi. Roketlerini ateşlemiş, ses duvarını aşmıştı. Yirmibin metre. Kulaklıklar çıtırdadı, doktorun sesi duyuldu. "Mitch, çılgınlık bu! Durumun müsait değil! Öldürüceksin kendini! Yılların çalışmasını da mahvedeceksin. Hem elinde uçuş planı bile yok!"

"Gerek yok doktor. Ben Pete'in yaptıklarını taklit etmek istiyorum. Ona ne olduğunu anlayacağım."

Motorları birer birer durdurdu. Dalışa geçmek üzereydi. Tıpkı rüyadaki gibi. Norton'un sesi geldı. "Barı bize rakam ver Rawson!" Mitch konuştu. "Uçakta esneme yok. Dalıyorum. Oksijen normal!"

Birkaç saniye sonra Pete Tracey'e ne olduğunu öğrenecekti. Ve Mitch Rawson ölecekti. Yoo. Bunu aklından uzaklaştırmaya çalıştı.

"Olmaz Rawson..."

"Bana bunu yapamazsın, Norton!" Mitch artık yalvarıyordu. Skystreak'le uçmak zorundayım! Bir tek kere... o kadar!"

"Boşa nefes tüketiyorsun, Rawson. Seni kullanamam..."

Mitch koridorda yolunu zorlukla buldu. Dedikoduları nasıl önleyebilecekti? Sonra o rüya! Bir bakıma Pete Tracey'nin nasıl öldüğünü biliyor gibiydi o rüya yüzünden."O ipucunu kullanabilirdim," dedi içinden."Ama izin vermiyorlar."

Soyunma odasına gittiğinde Bill Maitland'ı orada giyinir buldu. Bill ondan uzanır gibiydi."Duydun, değil mi, Mitch!" dedi.

Mitch zorlukla sırıttı."Tabii Bill. . Senden iyisini bulamazlardı. İyi şanslar dilerim."

"Üzgünüm Mitch! Bence bu işin en iyi adamı sendin."

"Keşke onlar da senin fikrinde olsaydı Bill. Dur giyinmene yardım edeyim." Ellerini genç adama uzattı. Bin mil hızla uçak bulut kümesinden ayrılıp yeri gördü. O anda rüyadaki kâbus gerçekleşti. Gözlerine çarpan korkunç ışık! Ama Mitch o korkulu körlük anında bile kontrolları bırakmamayı başardı. Tüm gücünü kullanıp uçağı dalış doğrultusundan ayırdı, burnu yataylaştırırken dev bir el kendisini aşağıya doğru itiyormuş gibi hissediyordu. Sarsıntı müthişti. Uçak ya dayanamazsa? Derken titreşimler azaldı, uçak yatay doğrultuda uçmaya başladı.

Mitch gülmeye çalıştı, gülemedi. Çok şeyi düşmüştü. "Tamam, Norton," dedi telsize. "Her şey yolunda! Dönüyorum! Uçağı plan masasımdan indirebilirsin artık!"

İndiğinde herkes onu bekliyordu. Çevresindeki heyecanı farkedemiyordu bile. Norton, "Yarın komple rapor istiyorum," dedi. "Ama... Pete'e ne olduğunu anladın mı?"

Mitch başını salladı. Gözleri kontrol kulesinin cam kubbesine döndü. "Güneş ışığından ölmüş Pete," dedi. "Kubbenin yansıttığı ışık, bulutsu çıktığı anda Pete'in gözlerine çarpıp körleştirmiş. Bir-iki saniye kontroldan elini çekince de... geç kalmış."

Norton'un gözleri iri iri açıldı. "Demek ayrı şey sana da oldu," dedi "Ama kontrolu kaybetmedin? Nasıl etmedin?"

Mitch hafifçe gülümsedi. Kimseye anlatamayacağı rüyasını düşündü. "Bir bakıma ben hazırlıklıydım, Bay Norton," dedi.

Bilmece Bulmaca

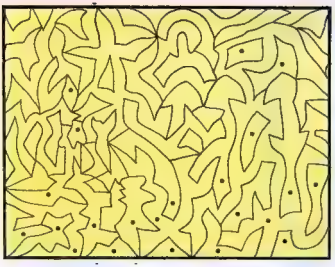

Noktalı yerleri kurşunkalemle boyayalım bakalım ne çıkacak?

Noktaları birleştirelim bakalım ortaya ne çıkacak?

DÖRT KARE

Aşağıdaki dört karenin, 2-3 ve 4'üncüsünde, birinciye göre 6 eksik şekil var. Acaba onları bulabilir misiniz?

7 BENZER

Ressamımız aşağıdaki resmi çizerken, iki resim arasında tam yedi benzer yapmış. Acaba onları bulabilir misiniz?

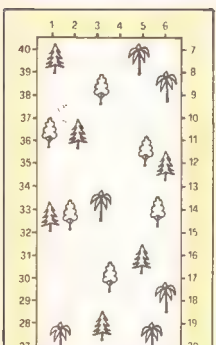

ÇAM AĞAÇLARI

Yukarıdaki resmin içine oyle üç düz çizgi çizelim ki, kalan her boşlukta üç değişik ağaç olsun...

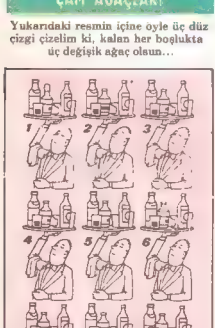

KAÇ TANE ACABA?

Yukarıdaki tepsilerin üç tanesi birbirinin eşi. Acaba onları bulabilir misiniz?

DESENLER

Yukarıdaki resmin içinde sekiz desen uç kez kullanılmış. Acaba onları bulabilir misiniz?

YANITLAR

25 FARK: 1- Harp çalan adamın üzerindeki nota. 2- Sağ alt köşedeki balığın karnı. 3- Çadırın yanındaki küreğin sapı. 4- Çadırın direği. 5- Kanonun ucundaki kovanın altındaki sopa. 6- Vincin ucundaki çengel. 7- Ayaklarını suya sokmuş adamın arkasındaki gölgenin kolu. 8- Ayaklarını suya sokmuş adamın yanındaki, otlar. 9- Güneşin sol gözü. 10- Dikili taşın yanındaki iskelelerden birinin demiri. 11- Kanonun uzantısına asılı bulunan süsün kolu. 12- Kürek çeken adamın yanındaki vazoda duran çiçeğin sapı. 13- Vincin iskelesi. 14- Çadırın susleri. 15- Bulutun kuyruğu. 16- Sağ üst köşede bulunan piramidin taşları. 17- Güneşin ışınları. 18- Küreğin sapı. 19- Kızılderili çadırının önündeki vazo. 20- Balığın kuyruğu. 21- Küreğin yanındaki suyun kıpırtısı. 22- Adamın saçı. 23- Güneşin yanındaki bulutun uzunluğu. 24- Çadırın yanındaki kum. 25- Vincin arkası.

KEMANCI: Üstten üçüncü kare cekete uyuyor.

GARİPLİKLER: At, pipo içiyor. Üst köşedeki evin camı ters. Arabada oturan kadın mayo giymiş. Sağdaki kadının kolu yok. Atın kulağı yok. Bir duvarda az, öteki duvarda çok kar var. Çocuğun atkısının deseni değişik. Üzengının ipleri gevşek. Mayolu kadının dört parmağı var. Kızın üç parmağı var.

UZAY SAVAŞLARI: "—" işaretli füze yara almıyor.

20 FARK: 1- Gözlüksüz adamın sağ eli. 2- Uçağın arka penceresi. 3- Arkadaki binanın uzantısı. 4- Triportörün yan bölmesi. 5- Helikopterin ön tekerleği. 6- Sol alt köşedeki arabanın yanı. 7- Çantalı adamın ayakkabısının topuğu. 8- Çantalı adamın favorisi. 9- Çantalı adamın paltosunun ucu. 10- Çantalı adamın kolu. 11- Arkada uçağın yanındaki adamın kolu. 12- Arkadaki uçağın kanat arkası. 13- Şoförün şapkası. 14- Arkadaki uçağın anteni. 15- Arabanın tamponu. 16- Adamın pantolon çizgileri. 17- Otomobilin plakası. 18- Şoförün önündeki kapının kenarı. 19- Sağdaki adamın şapkasının kenarı. 20- Soldaki arabanın dikiz aynası

● **SAYFA 54 ve 55**

DÖRT KARE: İkinci karedeki eksikler: 1- Çocuğun ayakkabısının tokası. 2- Uçağın kanadı. 3 Yerdeki kâğıtlardan alttaki. 4 Kutuphanedeki şişenin kapağı. 5- İskemlenin arkalığındaki motif. 6- Kütüphanenin kenarı. 7 üçüncü karedeki eksikler 1 Lamba 2 Kutuphanedeki şişenin üzerindeki motif. 3 Lambanın teli. 4- Kütuphanenin en üst gözündeki kitaplardan birinin üzerindeki çizgiler. 5- Çocuğun pantolonunun paçasındaki çizgi. 6- Sepetin alt çizgisi. Dördüncü karedeki eksikler 1- İskemlenin alt tarafındaki çıkıntı. 2- Lambanın üstündeki çizgiler. 3- Perdenin üstündeki çizgilerden biri. 4- Kütuphanenin alt gözündeki kitabın üzerindeki motif. 5- Çocuğun parmağı. 6- Sepetin yanındaki çöp

7 BENZER: 1- Sağ baştaki bitkinin yaprağı ile Hintlinin başlığının tepesindeki motif. 2- Gardiyanın kemer tokası ile sol taraftaki kaktüsün yaprağı. 3- Mahkûmun giysisi üzerindeki rakamlardan 8 ile kadının giysisinin kurdelesi. 4- Sağdaki bitkinin bir yaprağı ile kadının şapkasının siperliği. 5- Hintlinin çalgısının boğumu ile güneşin yuvarlağı. 6- Kadının kemeri ile kazmanın sapının üst ucu. 7- Mahkûmun gözü ile kaktüsün yanındaki motif.

KAÇ TANE ACABA?: 4, 6, 8 no'lu tepsiler benzerdir.

ÇAVUŞ Trelawny adamlarını harap olmuş ormanın içinde, dikkatli adımlarla yürütüyordu. Yerde krater gibi delikler açılmıştı. Bir kısmından hâlâ duman tütüyor, devrilmiş ağaç gövdeleri yollarını kesiyordu. Trelawny ve ekibi ormanın mayın dolu olduğunu bilmekteydiler. Fanatik Nazi askerleri gizli silah kuyularının başına pusu kuruyor, onları tüfeklerinin dürbününden gözetliyor olabilirlerdi.

Birkaç mil karelik alanı kaplayan bu orman, İkinci Dünya Savaşı'nın son günlerinde, Ren nehrinin bu yanındaki son güçlü Alman kalesi haline getirilmişti. Umutsuzluğa düşen Alman komutanlar tüm adamlarını buraya yığmış, müttefiklerin Almanya'ya girmesine engel olmaya çalışıyorlardı.

Trelawny ile ekibi, ta Normandiya kumsallarından buraya kadar savaşa gelmişlerdi. Yine savaşarak Almanya'nın kalbine kadar gitmeye de hazırdılar. Dört adamı vardı çavuşun. Jonah Pyle, Bill Cork, Skate Kenny ve Tiger O'Rorke. Değerlerini kanıtlamış insanlar.

Jonah Pyle, "Nerede bu Nazi müstahkem mevkii, çavuş?" diye sordu. "Yaklaşmış olmamız gerekir. Ayaklarım beni öldürüyor."

Trelawny karşıda tepeye doğru yükselen ağaçları gösterdi. "Şu tepede olmalı, Jonah," dedi. "Meğer ki haritayı yanlış okumuş olayım!"

Bozuk, çürümekte olan bir tankın yanından geçtiler. Sonra bir tane daha. İngiliz tanklarıydı bunlar. Buraya kadar gelebilmişlerdi ancak. Bill Cork,

"Mayınlara dikkat et, Jonah," dedi sırıtarak. Jonah adı kötü şans getirir diye, her zaman takılıyorlardı arkadaşlarına. Böyle çene çalmak morallerine iyi gelir, dedi içinden Trelawny. Özel görevdeydiler. Bu ormandaki Alman müstahkem mevkii yüzünden, tank saldırıları başarısız olmuştu. Sert hatlı çavuşa, "Uçur orayı havaya," diye emir vermişlerdi en sonunda. O da bunu yapmak üzere ilerliyordu.

Küçük bir meydanlıkta durakladıkları sırada, tepelerinden dalış yapan uçağın sesini duydular. Silahlarından sarı âjev püskürten uçak, ağaçların hemen üzerindeydi. Mermiler yere çarptı, boş tanklardan sekti.

"Yatın!" diye uludu Trelawny.

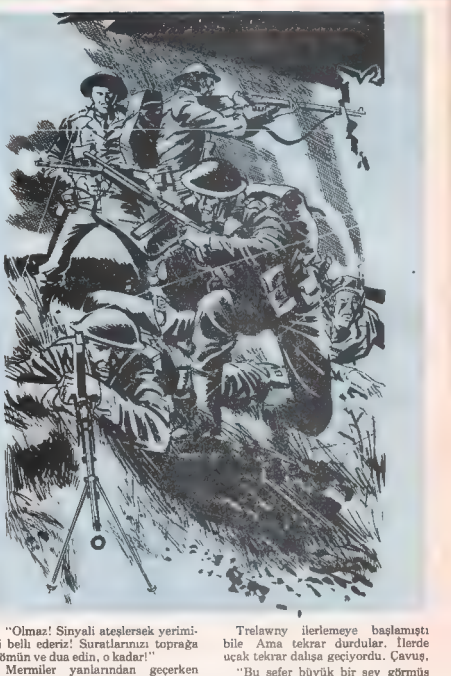

KENNY, "Allah kahretsin! Bizim uçak!" dedi. Uçak kulak tırmalayan bir çatırtıyla üstlerinden geçip uzaklaştı. Trelawny,

"Müttefiklerin hattının ilerisindeyiz," dedi. "Bizi Nazi sanmış olmalı bu salak."

Uçak ikinci bir saldırı için tekrar yaklaşıyordu. Jonah Pyle, "Sinyal verelim mi?" diye sordu.

"Olmaz! Sinyali ateşlersek yerimizi belli ederiz! Suratlarınızı toprağa gömün ve dua edin, o kadar!"

Mermiler yanlarından geçerken yine sipere yattılar. Tanka çarpan mermiler, çelikten sıcak parçalar koparıp üstüne yağdırdığında Tiger elinde olmadan bağırdı. Uçak tekrar yükseldi. Tiger,

"Herif yok yere saçlarını tıraş edecekti neredeyse," dedi.

Bill Cork, "Numarasını aldım, merak etme," diye takıldı ona.

Trelawny, "Umarım daha iyi bir yem aramaya gitmiştir," dedi. Yolda bizi kıpırdar görünce boş geçmeyevim demiştir. Roketleri atmaya değmez bulmuştur."

"Nezaket göstermiş!"

Bill Cork daha kızgındı. "Bizi nasıl sanır sanar! Hakaret bu! Döndüğümüzde o herifi bulup canına okumak borcum olsun!"

Trelawny ilerlemeye başlamıştı bile Ama tekrar durdular. İlerde uçak tekrar dalışa geçiyordu. Çavuş,

"Bu sefer büyük bir şey görmüş olmalı," dedi

"Belkı de müstahkem mevkii buldu .. ya da birkaç düşman tankı falan!"

Seyrettiler. Az sonra hepsi birden inledi. Gökyüzünde zigzag çizen ateşler, sonra duman... uçağın havada sarsılışı, ağaçların içine doğru tepetaklak dalişi! Gümbürtüyü ve sarsıntıyı beklediler ama, öyle bir şey olmadı

"Mecburi iniş yaptı ama uçak patlamadı!" dedi Trelawny. "Uzakta olamaz. Bir bakalım. Belki yardıma ihtiyacı vardır!"

"Bize yaptıklarından sonra, ha?"

"Ama o da bizden biri. Haydi, gelin!"

BOMBA EKİBİ

Adamlar deli gibi ateş ederken, «Bomba Ekibi» emekleyerek uçağa ilerliyordu...

UÇAĞI ilerdeki meydanda buldular. Yerde bir süre kaymış, sonunda başaşağı durumda kalmıştı. Kuyruğu eğikti. Taştan yapılmış bir orman kulübesinin duvarına dayanmıştı kanadı. Yanmakta olan ikinci kanat kopmuş, birkaç metre uzakta yatıyordu. Ve tabiî gökyüzüne bir duman sütunu yolluyordu.

Pilot hâlâ kabinin içindeydi. Kayışlarına asılı, başaşağı durumda. Suratı acıyla buruşmuştu. Onları görünce çok sevindi. Zayıf bir sesle,

"Çok iyisiniz," dedi. "Ama kaçsanız fena olmaz. Hitler'in... çocukları... neredeyse gelirler... bana bakmaya. Keşif pilotlarından nefret ederler."

Trelawny, "Biz de demin seni pek sevmemiştik," dedi. "Ama şansın varmış ki buraya Adolf'un çocuklarından önce yetiştik!"

Trelawny, Almanların yükselen dumana bakarak uçağın yerini hemen bulabileceklerinin farkındaydı. İkinci bir tehlike daha vardı. Ortalık benzin kokuyordu. Depo delikti. Yanan kanattan bir kıvılcım sıçraması, hepsinin havaya uçmasına yeterdi! Adamlarına emir vermesi bile gerekmiyordu. Hepsi biliyorlardı işlerini. Üç tanesi çember halinde diz çöküp çevreyi kontrol ederken, Skate kabine doğru emekledi, bıçağını çıkarıp pilotun kayışlarını kesti. Trelawny çavuşa, "Yanmadığın için şanslısın ama, omzundaki yara biraz kötü," dedi. Birlikte pilotu kulübeye taşıdılar. Skate ilk yardımı yapmak üzere içerde kaldı. Trelawny dışarı çıkarken Almanlar da geldiler. Ağaçların arasından çıkıp uçağa doğru ilerleyen bir manga!

Trelawny sırtarak orta yerde dikildi. Elinde Thomson'u hazır!

"Bir şey mi arıyordunuz?"

Almanlar şaşkın durakladılar. Bir anda disiplin onları tekrar forma getirdi. Trelawny kendini yere atarken Alman tüfekleri çalışmaya başlamıştı. Ama Trelawny'nindi de cevap veriyordu. Ötekiler de ona katılmakta gecikmediler. Almanlar dumanlar içinde görünmez olmuştu. Kimi yaralandı, kimi kaçtı. Trelawny ve arkadaşları ateşi kesmediler. Az sonra sessizlik oldu. Sağ kalan Almanlar saklanmışlardı. Ya da yardım getirmeye gitmişlerdi.

Trelawny, "Dövüşmek zorundayız galiba, çocuklar," dedi.

O'Rorke sırıttı. "Ben hazırım! Ama görev ne olacak, çavuş? Ne zaman yapacağız?"

"Elde olmayan nedenlerle biraz ertelenecek. Önce buradan kurtulmamız gerek!"

Şimdilik buradan kıpırdayamayacaklarını hepsi biliyordu. Orman Almanlarla kaynıyor olabilirdi. Yardım çağırabilirlerse, bu kapışma, bomba ekibinin son savaşı olabilirdi. Trelawny kulübenin kapısına doğru baktı. Skate pilota ilk yardımı yapmış, kolunu da askıya almıştı. Pilot, "Başınızı derde soktuğum için özür dilerim," dedi. "Hele az önce sizi vurmaya çalıştıktan sonra. Arkadaşınız anlattı. Sizi düşman sanmıştım! Kıpırdayan her şeye ateş ederiz biz!"

Trelawny sordu, "Nereye saldırıyordun? Ne görmüştün?"

"Bu tarafa gelen bir grup tank. Roketleri atacaktım."

Tiğer sordu. "Alman müstahkem mevkiini görmedin mi?"

"Görünmüyor. Ormanın içi hep sılah dolu. Ama kapalı bir yerleri varsa bile, uçaktan görünmeyecek şekilde saklı."

"Yerden de görünmüyor zaten. O yüzden havaya uçurmamız gerek orayı!" dedi Trelawny.

Pilot, "İşleri ben berbat ettim," diye sızlanıyordu. O sırada bir ıslık sesi duyuldu, kulak tırmalayan bir çatırtı koptu, kulübenin damı yıkılıverdi. Trelawny omzundan tozları silkeledi. "Tank getirdiler!" diye seslendi. "Yeni asker de gelmiş olmalı!"

Pilotu kulübenin siperinde bırakıp ilerlediler. Tankın mermileri birbiri peşi sıra geliyordu. Trelawny ekibi yeri öperken, suratlarına taş, toprak çarpmaktaydı.

Bill Cork, "Eğer mermi uçağın roketlerine çarparsa, havaya uçarız," dedi.

"Sansa bağlı!"

Ateş sesi birden kesildi. Trelawny ile adamları susup ilerlediler. Ağaçlar arasından tüfek sesleri çatırdadı, derken Almanlar ateş ede ede belirdiler.

"Dınleyin!" dedi Trelawny. Bir uğultu duyuluyordu. Az sonra ağaçların arasından iki tank ortaya çıktı. Düşman ateşi kesmişti. Tankların güvendikleri belliydi. Ama tanklar da devrik ağaçlar yüzünden, ilerlemekte zorluk çekiyorlardı.

"Bir bazukam olsaydı," dedi Bill Cork.

"Bazuka yok. Tüfeklerin canı sağolsun!"

Çatırrr!

Yaklaşan tank olduğu yerde durdu. Skate sürücünün bakış merceğine ateş etmişti. Yaman nişancıydı doğrusu. Trelawny,

"Neredeyse 88 lerle ateş açacaklar," dedi. "Beni koruyun, çocuklar! Müthiş bir fikrim var!"

ADAMLAR tüfekleriyle deli gibi ateş ederken, Trelawny uçağın kabininin altına doğru emekliyordu. Roketler hâlâ sağlam, beklemekteydiler. Burunları tanklara dönüktü. Eğer şans tutar da...

Kurmaz çavuş kendini pilot kabinine çekti. Her şey başaşağıydı. Ama o yine de roket atma düğmesini çabucak buldu. "Ateşleme mekanizması sağlamsa..." Düğmeye bastı. Roketlerin ateşlenirken çıkardığı fışırtı sesini duydu. İkisi yanyana meydanın karşısına doğru uçtular.

Biri tanka çarptı, kör edici bir alev tabakası yükseldi. İkinci roket ormanın içerlerine doğru yoluna devam etti. Az sonra o da bir yere çarptı.

Adamlar sıkışlayıp bağırarak ayağa fırladıkları sırada kork-unç bir patlama sesi duyuldu. Ormanda panik!!! Yer yerinden sarsılmıştı! Korkunç bir ateş yükseldi, mantar biçiminde dev duman yığınları oluştu. Çok renkli havaî fişekler uçuşuyordu sanki.

Trelawny ömründe böyle bir patlama görmemişti. Birbirlerine sokulmuş bakarlarken tepkinin gücü onları devirecek gibi oldu. Ağaçlar yıkılıyor, dallar kopuyordu.

Koca çavuş yeniden havaya kaldırılıp kulübenin duvarına doğru savrulduğunu hissetti.

Tiğer O'Rorke, "Ayy, çavuş, ne yaptığının farkında mısın?" dedi.

Trelawny alçak sesle, "Evet, Tiger, farkındayım," dedi. "Roketlerden biri Alman müstahkem mevkiin canına okudu!"

Koca İrlandalı sırıttı. "Amma da şansın var, çavuş!"

Bill Cork, "Pilotun bize iyiliği dokundu sonunda," dedi. "Jonah, bir daha senin adının uğursuzluk getirdiğini ağzıma bile almayacağıma söz veriyorum!"

Pilotu taşıyarak orman içinde dönüş yoluna koyuldular. Sağda solda, serseme dönmüş, gözü kamaşmış Almanlar gezinıyor, hiçbir şey yapacak halde görünmüyorlardı. Çavuş belindeki telsizi çekti.

"Müstahkem mevki havaya uçuruldu efendim," dedi. "Neden mi geciktik?" Sırıttı. "Ufak bir zorlukla karşılaştık da! Ama artık yol tanklarımıza açılmıştır! Trehawny'nin bombaekibine güvenebilirsiniz efendim!"

CEZA GEZEGENİNDE İSYAN

JET-ACE Logan uzayın ta ilerilerinde Achilles'i ufacık bir top gibi görüyordu. Pilotu olduğu hava gemisi, son hızla hedefleri olan o gezegene doğru ilerlemekteydi.

Pilot, arkadaşı Plumduff Charteris'e baktı. Tombul, şen arkadaşıyla az mı serüven paylaşmışlardı birlikte? "Sevimli yolcumuzda hareket var mı, Plumduff?" diye sordu.

"Yok Allahtan, arkadaş. Doktorun yaptığı iğne tam etkiliymiş. Biz inene kadar uyutacak adamı. Umarım öyle olur zaten. Bu Kronig gibi tipleri bir an önce yerine teslim etmek daha iyi. İlk defa tutuklu uçuruyorum ve sevmedim bu görevi."

Leo Kronig iri yarı bir adamdı. Çok da adaleliydi. Jet-Ace adamın yırtıcı bir hayvan kadar vahşi olduğunu da duymuştu.

"Bu seferki farklı zaten," dedi. "Kronig bizim düzenli toplumumuza bir türlü uymayan ilkel tiplerden. Bunu yargıç söyledi, ben değil. Cape Town'dan New Orleans'a gitmekte olan hidrofil hava gemisini kaçırmaya çalışırken tutuklanmış. Kaçırabilse rahat on milyon kazanabilecekmiş. Bir keresinde de Sahra çölünde küçük bir ceza kampında ayaklanma çıkarmış, hep birlikte kaçan tutuklular bir kasabayı talan etmişler, o sırada polis basturmış. Görünüşüne bakma, adam doğuştan lider. Kaba, acımasız bırı ama ilkel bir çekiciliği var. Geri zekâlılar hep peşinden gidiyor, hiç sözünden çıkmıyorlar!"

"Kayışlarını koparırsa boynumuzu tek eliyle kırar!"

"İşte onun için uyur durumda kalması iyi. Achilles'deki görevliler, böylelerini evcilleştirme usullerini iyi biliyorlar.

Achilles gezegeni, sevilecek yer değildi. Güneşin kavurduğu bir çöldü Dünya toplumuna uyamayanlar burada, madenlerde kazı yaparak yaşarlardı. Suçluluğu tedavi edilemeyenlerin en son gideceği yer.

İniş yaptıklarında Kronig de ayılmak üzereydi Onu teslim ettiklerine gerçekten memnun oldular. Biraz dinlendikten sonra yeniden yola çıkarlarken içlerinden, acaba Achilles, Leo Kronig'ı tutabilecek mi, diye düşünmekteydiler. Henüz gezegenden yırmıbin mil uzaklaşmışken telsiz çatırladı. "Achilles uzay devriyesini aryor... SOS... SOS... Gezegene saldırı. Durum hızla kontrolden çıkıyor. Acil yardım gerekli... acil... ACİL!"

Jet-Ace, Plumduff'un kaygılı yüzüne baktı. Çaresizlik içinde kontrollere dokundu, yardım isteyen gezegene doğru dönüş yaptılar.

İki büyük uzay gemisi, apansız saldırmıştı gezegene. Yanlarında bir deenterseptör vardı. Gezegenin savunmasını laser topları ve küçük atom roketleriyle çökertmişlerdi. Görevli kadronun yarısı ölmüştü bile. Tutuklular da ayaklanmışlardı. Gardiyanlar kendilerini ko-

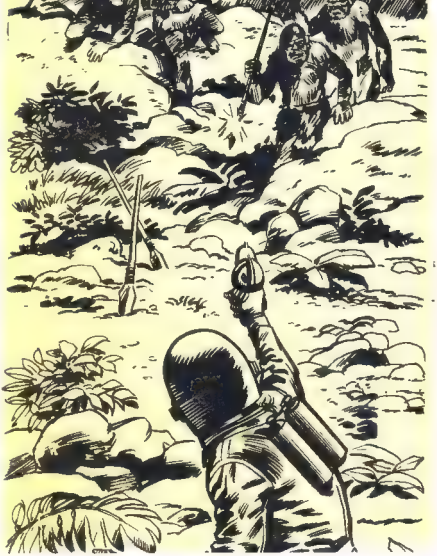

Maymun adamlar, Jet-Ace'in çevresini sarmışlar, ellerindeki mızrakları ona fırlatmaya başlamışlardı...

rumakla uğraşıyorlardı. Gezegenin Valisi ve sağ kalan yardımcıları çaresizlik içindeydi. Leo Kronig, tutukluların başı gibi hareket ediyordu Valinin odasında.

"Burası benim komutam altında," dedi en sert sesiyle.

Saldıran gemilerden gelen uzun boylu biri, "Hayır, benden emir alacaksın," diye ona karşı çıktı. "Sen bir tutuklusun. Komutan benim."

Vali yeni gelenlere "Siz kimsiniz?" diye sordu.

"Ben Kaptan Queeg. Bana kanun kaçağı diyebilirsiniz. Uzayda hepimiz öyleyiz zaten!"

Kronig şaşırmıştı. Kaptan ona döndü. "Senin gibi biz de dünyanın düzenine dayanamadık. Ama biz kendi şartlarımızla kaçmayı başardık. Kendimize burada yeni bir hayat kurduk. Aramızda bilimciler, mühendisler var. Kuvvetliyiz. Zayıflardan yararlanarak yaşıyoruz. Ana kargo hatlarına saldırılar düzenliyoruz. Üssümüz küçük bir asteroidde. Bu gezegenden de istediğimizi alacağız."

"Ya biz?" dedi Kronig.

"Adama ihtiyacımız yok değil. Kuvvetli, sert adamlara. Cesur ve tekniklerimizi öğrenmeye istekli tiplere. Belki seni giderken yanımıza alabiliriz."

"Pöff! Ben burada kalırım," dedi Kronig. "Kimse bana emir veremez."

Queeg, "Aptal," dedi ona. "Achilles insana yaşam vermez. Devriyeler geldiği anda gezegeni patlativerirler. Sen de bizim gibi kanun kaçağısın. Sansarın bizimkiyle birleştirmek zorundasın."

Kronig kararsızdı. Sonunda, "Peki ama, benimle oyun olmaz!" dedi. Sonra gözleri Vali'ye döndü. "O ne olacak? Ölürecek miyiz?"

"Gereği yok. Biz gidince zaten yaşama şansları az. Onları ancak bir kargo gemisi ya da Uzay Devriyesi kurtarabilir."

Adamlardan biri, "Kaptan!" dedi. "Bir hava gemisi geliyor. Hem de hızlı geliyor. Aramız beşyüz mil var yok!"

"Demek SOS çekmişler," dedi Queeg. "Kronig'i getiren gemi dönüyordur. Bizim gemiler havalansın! Gelene saldırıp yoketsinler!"

Jet-Ace'le Plumduff havalanan gemileri görünce durumu anlayıp tüm dikkatlerini savunma savaşı yapmaya verdiler. Ama karşı tarafın avantajı büyüktü. Onları bombalanmaktan ancak Jet-Ace'in yeteneği kurtarıyordu. Bu adaletsiz çarpışma yarım saat kadar sürdü ve sonunda yaralayıcı vuruşu enterseptör kaydetti: Bundan sonra kontroller cevap vermemeye başladı.

Saldırganların komutanı, "Dönelim!" diye emir verdi. "Artık uzayda boş gezinip duracaklar, ya da bir gezegenin çekimine kapılacak, oraya düşüp parçalanacaklar! Zaten tehlike bölgesine fazla yakınız. Gidelim buradan!"

JET-Ace gemiyi serbest bıraktı. Bir an sessizlik oldu. Geminin parçalanmadığına şükretmek gerekiyordu. Plumduff, "Ben çıkıp hasarı onarmaya çalışayım," dedi.

"Dur! Hareket ediyoruz... giderek daha hızlı!"

Şaşkınlıkla velocometreye baktılar. İbre hızla dönüyordu. "Çekime kapıldık!" diye bağırdı Jet-Ace. "Yapılacak bir şey yok. Ne tarafta olduğumuzun farkında mısın Plumduff?"

"Ben o kargaşalıkta yönümü kaybettim ama..." Haritalara doğru baktı. "Herhalde Thades'e gidiyoruz!"

"Thades... yasak bölge! Kaçamayız da!"

Thades gezegeninin çevresi zehirli hava ile kaplı olduğu için yasaktı. Ama onlar olanca hızlarıyla zehirli atmosfere dalıp burun aşağı dikildiler. Jet-Ace atmosfer okuma âletine bakıp yüksek sesle tekrarlıyordu. "Amonyak, helyum, metan... diğer zehirli gazlar!" Evet, zehir kuşağını duymuşlardı ama, derinliğini bilen yoktu. Oradan uzak durmak, emir gereğiydi.

Sarsılarak kemerin arasından geçmekteydiler. Gemide kaçak olmadığından, bu havanın onlara bir zararı olamazdı. Jet-Ace bir ara gözlerini kırpıştırdı. Fırtınalı şeritten kurtulmuşlar, gün ışığı altında gezegen önlerine serilmişti. Volkanlardan duman çıkıyordu. Koyu yeşil bir bitki örtüsü göze çarpmaktaydı.

"Thades!" diye fısıldadı Plumduff. "Burada hayat var!!!" Atmosfer okumaları artık temiz geliyordu. Radyasyon sayımı da düşüktü. Tecrübeli astronotları korkutacak düzeyde değildi.

"Büyük bir keşifte bulunduk!" diye bağırdı Jet-Ace. "Thades zehirli gazları yüksek bir atmosfer kemerine atıyor. Gezegenin en azından yüz mil çevresi temiz hava kaplı."

Plumduff, "Ama bize yararı yok," dedi. "Biz yerçekimine kapıldık ve düşüyoruz... unuttun mu?"

Jet-Ace kontrollere döndü. "Eğer retro'lar hâlâ çalışıyorsa..." diye mırıldandı. "Onlar bozulmadıysa, Thades'e ilk inen insanlar olabiliriz!"

Kolu itince retro roketler harekete geçti. Şanslarının büyüklüğüne inanmakta güçlük çekiyorlardı. Çevrede taşlar, topraklar, bitkiler vardı. Sonra güneş ışığı, su, volkanlar! Bir tür hayat vardı burada. Yasak şerit delinmişti. Jet-Ace'le Plumduff hemen çıkıp motorların onarımına baktılar. Ama hasarı görünce ikisinin de suratı asıldı. Ana roket pompası bozuktu. Bunu onarmak için yedek parça gerekiyordu. Yanlarında yoktu, yapamazlardı da. Burada uzun süre yaşamak zorunda kalacaklardı. Sakalları uzayıp birbirinden bıkıncaya kadar.

"Telsiz çalışıyor," dedi Plumduff. "Yardım isteyebiliriz!"

"Kim cevap verir?"

"Uzay devriyesi elinden geleni yapar. O tutuklulara da belki Thades'in ne kadar güzel olduğunu anlatıp kandırabiliriz."

"Tamam! Mesajı yollamaya başla, Plumduff! Zehir şeridinin delinebildiğini, hasarlı bir gemiyle bizim bile dediğimizi söyle! Burada hayat atmosferi bulunduğunu anlat! Her-

kes burayı elde etmek ister! Biraz da şişir!"

O mesajı verirken Jet-Ace çevreye bakıyor, burada ne tür hayvanlar veya insanlar yaşayabileceğini düşünüyordu. O sırada ilerdeki gölden bir canlı yükseldi. Dev bir su yılanı. Ama üç tane kafası vardı!

"Cabuk ol, Plumduff!" dedi Jet-Ace. Mesajı yolla ve bunu gördüğünü de unut!"

JET-ACE bu arada gezegene inmiş, keşif yapıyordu. Karşıdan yaklaşan kocaman hayvandan kaçmak için yere yattı. Mamut ve dinozor karması bir şey! Iyi ki üstüme basmadı, diye düşündü. Doğrulup iki adım daha attığında yanıbaşından bir şey hızla geçip ilerdeki ağaca saplandı. Bir mızrak! Kayaların arkasında yaratıklar doğrulmuş ona bakıyorlardı. Çıplaktılar. Ellerinde tahta sopalar vardı. Uçları madendendi. Baltalarının da başı madendi. Adamların çeneleri kocaman, gözleri küçük ve mat, vücutları kılıydı.

"Size fenalık yapmam!" diye haykırdı Jet-Ace. Ama başına yine mızraklar ve baltalar yağdı. Miğferinin içindeki küçük kutunun düğmesine bastı. Bu âlet, duyu dışı sezgi makinesiydi. Dilini bilmedikleri insanlarla anlaşmaya yarıyordu. Düşünebilen ilkellerin düşünceleri bununla algılanabilirdi. Jet-Ace aynı mesajı âletle gönderdi. "Size fenalık yapmam!" Ama algıladığı cevap umut verici değildi... "Git! Buradan git... öldürürüz yoksa!" Ilerliyorlardı. Jet-Ace silahının bir düğmesine dokundu. Thades'li maymun adamlarla kendi arasında bir elektrik kemeri oluşturdu. Ona değen ilkeller şaşırıp durdular. Görünmez bir engele toslamışlardı.

Jet-Ace geri dönüp koştu. Dışarıdan yardım gelmesi şarttı. Yoksa bu taş devri insanları yokedecekti onları. Gemiye girince durumu Plumduff'a anlattı. Plumduff da yerlilere mesaj vermeye çalıştı, ama aldığı cevap yine aynı oldu. "Beni de sevmiyorlar!" diye söylendi.

Yardım yola çıkmıştı Allâhtan. Kaptan Queeg burayı kolonileştirmeye karar vermiş, gemileriyle geliyordu. Niyeti dünya gemisini de alıp kendi filosuna katmaktı. Görevlilere de, isterlerse kendilerine katılma şansı tanıyacaklardı. Çok geçmeden üç gemi, hasarlı aracın çevresine iniş yaptılar. Jet-Ace'le Plumduff, Kaptan Queeg'i karşılamaya çıktılar ve geldiği için teşekkür ettiler. Kaptan Queeg, "Kendinizi aldatmayın, sizin için gelmiş değiliz!" dedi. "Geminizi onarıp alacağız."

"Ya biz?"

"Ister bize katılın, ister burada kalın!"

O sırada biri, "Maymun adamlar saldırıyor, dikkat!" diye bağırdı. Herkes oraya döndü. Leo Kronig'in bir anda doğrulup fırlayarak maymun adamlara doğru koştuğunu ilk Jet-Ace görebildi. Az sonra Kronig meydana çıkmış, ileriki kayalara doğru hızla koşmaya başlamıştı.

"Bırakın, gitsin," dedi Kaptan Queeg. Jet-Ace şaşkınlık içindeydi. Maymun adamlar Kronig'e saldırmıyorlardı. O da ilkel bir titreşim yayıyordu onlar gibi. Ellerini, kollarını havaya atıyor, onlarla işaretleşiyordu. Alet yardımı olmaksızın, dosdoğru anlaşıyordu onlarla. Derken Maymun adamlarını içinden biri ortaya çıktı. Kronig'le dövüşmeye başladı. Herkes seyrediyordu. Kronig'in adamı yere serip ayağıyla üzerine basması uzun sürmedi. Yerliler çevresine toplanıp onu alkışlamaya başladılar. Başkanı yenmiş, kendisi başkan olmuştu. Queeg bu durumdan memnundu. "Bizim aramızda hep dert çıkaracaktı," dedi. "Şimdi ilkelleri yönetecek. Vakti gelince kullanırız onu."

BU arada onarım da bitmişti. "Haydi, gidelim," dedi Kaptan Queeg. "Kolonileştirmeye hazır olduğumuzda buraya tekrar döneriz."

Jet-Ace'la Plumduff da kendi gemilerine bindiler, öteki gemilerin kontrolu altında, onların arasında uzaya yükseldiler. Jet-Ace bir ara,

"Artık istediğimizi yapabiliriz, bize karışamazlar," dedi.

"Ne yapacağız?"

"Öteki gemilerden kurtulacağız!"

"Ama onlar da bizim kadar hızlı ve ağır silahları da var. Yine de, yenilsek bile, Thades'e dönmek istemiyorum. Kronig'le o adamların eline düşmektense her şeye razıyım!"

"Thades'in Allah belasını versin! Biz uzayda şansımızı arayacağız!" Radar ekranına bakıp sırıttı. Ekranda bir düzine minik ışık yaklaşıyordu. Uzay Devriyesi! Queeg'in yasa dışı gemileri hemen dönüp uzaklaşmaya başladılar. Jet-Ace'le Plumduff ilerlemeye devam ettiler. Telsizde soğuk bir ses konuşmaya başladı. "Şansın varmış, Logan. Yine görüşürüz!" Queeg'di bu.

Jet-Ace içtenlikle, "Onu yakalamalarını istemiyorum pek," dedi. "Yaman bir tipti. Hem bizim hayatımızı kurtardı!"

Achilles'in revirine indikleri zaman kendilerini çok mutlu hissediyorlardı. Az heyecan çekmemişlerdi gün boyunca.

Jet-Ace arkadaşına, "Bana bir sığır eti tübüyle bir sebze tübü fırlat," dedi. "Çok yorgunum ve açlıktan da ölüyorum. Thades'deki o canavarları bile yiyebilirim!"

Maymun Adamların çeneleri kocaman, gözleri küçük ve mattı...

BITTI

İNSANDA • HAYVANDA • BİTKİDE
YAPIDA • MEKANİKTE
UZAYDA.....

EN BÜYÜK
EN İNCE
EN HIZLI
EN UZAK
EN ÖNCE
EN DERİN
EN ÇOK
EN SOĞUK
EN İŞLEK
EN PARLAK
EN GENÇ
EN GENİŞ
EN ZAYIF
EN UZUN
EN GÜÇLÜ
EN YAVAŞ
EN KISA
EN KESKİN
EN ENDER
EN YAŞLI
EN HAFİF
EN YÜKSEK
EN AĞIR
EN İŞLER

GUINNESS Milliyet

DÜNYA REKORLAR KİTABI

Milliyet YAYINLARI

2. BASKI ÇIKTI

GENEL DAĞITIM:
MİLLİYET YAYIN A.Ş.
Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: 22 44 10
26 83 86

Haftanın Şarkısı

"GEL KATIL TASARRUFA..."

Geçti çoktan savurganlık devri;
Biriktir, çarçur etme her şeyi,
Gel katıl tasarrufa, yarını kur
İş Bankası, sizin de bankanızdır...
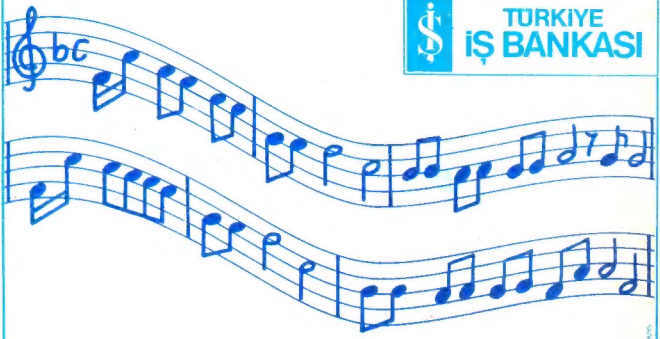
TÜRKİYE İŞ BANKASI